

นายกิตตินันต์ พิศสุวรรณ

KITTINANT PHITSUWAN

ID _ UD23372BAC31680

วิทยุโทรที่ส่งผลกระทบต่อการจ้างงานในประเทศไทย

กรณีศึกษาปี 2556

Final Thesis Presented to

The Academic Department

In Partial Fulfill of the Requirements

For the Degree of Doctor Philosophy (Development Economics)

มหาวิทยาลัยนานาชาติแอตแลนติก

ATLANTIC INTERNATIONAL UNIVERSITY

HONOLULU, HAWAII

SUMMER 2013

Content

	Page
Introduction	3
Description	6
General Analysis	10
Current Information	12
Discussions	20
Conclusions	29
Bibliography	31

Chapter 1

INTRODUCTION

การว่างงานในประเทศไทย (Unemployment) เป็นที่ประเทศไทยกำลังเจอในขณะนี้ ภาวะการณ์ที่บุคคลในวัยแรงงานที่พร้อมจะทำงานแต่ไม่สามารถหางานทำได้ หรือเจ็บป่วย รองานใหม่ หางานที่เหมาะสมไม่ได้ บุคคลในวัยแรงงานจะพิจารณาผู้ที่มีอายุ 13 ปีขึ้นไป ส่วนแรงงานที่ไม่ได้อยู่ในวัยแรงงาน ได้แก่ นักเรียน นักศึกษา นักบวช ผู้ที่เกษียณอายุ ผู้เจ็บป่วยพิการทางร่างกายและสติปัญญา และผู้ทำงานอยู่ในครัวเรือน ซึ่งขนาดของบุคคลในวัยแรงงานเล็กกว่าขนาดของประชากรของประเทศ (Total Population) เพราะประชากรของประเทศประกอบด้วยเด็ก ผู้ที่ไม่ได้อยู่ในวัยแรงงาน และผู้ที่อยู่ในวัยแรงงานขณะที่การทำงานในองค์กรที่มีความน่าสนใจให้เรียนรู้ และได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ก็เป็นสิ่งสำคัญ รวมถึงการจรรยาบรรณที่ดีที่ต้องเผชิญอยู่ ทำให้การเลือกสถานที่ทำงานที่อยู่ใกล้บ้าน และเดินทางสะดวก ใกล้กับรถไฟฟ้า ก็เป็นสิ่งที่คุณนี้ให้ความสำคัญไม่แพ้กัน หากลองนึกถึงรายละเอียด พบว่า ผู้หญิงต้องการทำงานได้ใช้ภาษาต่างประเทศมากกว่าผู้ชาย และต้องการเดินทางสะดวกมากกว่าเพศชาย แต่ทั้งหญิงและชายต่างก็ต้องการทำงานใกล้บ้านเหมือนกัน การว่างงานเกิดจาก การปรับค่าแรงขั้นต่ำเป็น 300 บาทต่อวันไหม? การที่ปรับค่าแรงขั้นต่ำเป็น 300 บาทต่อวัน ทำให้เจ้าของธุรกิจเลือกแรงงานต่างด้าว มาทำงานมากกว่าแรงงานไทยขณะที่ผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดกลางในจังหวัดจันทบุรีจำนวนมาก ได้หันมาใช้วิธีจ้างแรงงานต่างด้าวแรงงานต่างด้าวเฉพาะผู้มีหนังสือผ่านแดนอยู่ในไทยในระยะสั้น และปรับขึ้นค่าแรงจากวันละ 150 บาท เป็น 200 บาทเท่านั้น เพราะแรงงานที่อยู่ได้ระยะยาวซึ่งต้องจ่ายค่าแรงวันละ 300 บาท สูงเกินกว่าจะจ้างไหว ด้านผู้ประกอบการที่จ้างแรงงานต่างด้าวในจังหวัดระนองจำนวนมากเริ่มทยอยปรับค่าแรงขั้นต่ำเป็น 300 บาทแล้วขณะที่หอการค้าจังหวัดระนองคาดการณ์ว่า ในปีนี้จะมีแรงงานพม่าจะไหลทะลักเข้าไทยอีกนับล้านคน เนื่องจากปัจจุบันค่าจ้างแรงงานในพม่าตกเพียงวันละ 30 บาท หรือเดือนละ 900 บาทเท่านั้น ซึ่งต่ำกว่าค่าแรงขั้นต่ำของไทยถึง 10 เท่าตัว จากการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำของไทย

1 ผลกระทบของการเกิดวิกฤติระบบการเงินโลก วิกฤติการณ์การเงินโลก ในขณะนี้ได้อยู่ในระดับที่เกิดบาดแผลลกรรจ์ อาบเลือดที่ลึกเข้าไปถึงมโนธรรมของระบบ จนเป็นเหตุให้อวัยวะบางส่วนของมันต้องเป็นพิการ และเส้นโลหิตของกิจกรรมทางเศรษฐกิจต้องแข็งตัว และส่งผลกระทบที่เลวร้ายดังนี้

1.1. เกิดภาวะหวั่นวิตกโกลาหล และขาดสติกับมนุษย์โดยทั่วไป จึงขอยกตัวอย่างกลุ่มบุคคลที่ประสบกับภาวะดังกล่าวที่เลวร้ายดังนี้คือ

1.2 ผู้นำ นักปกครอง และบุคคลในระดับรัฐมนตรี

1.3 เจ้าของสถาบันการเงิน และผู้ดำเนินกิจการในตลาดการเงิน

1.4 เจ้าของสถาบันการเงินที่เป็นตัวแทน

1.5 เจ้าของเงินฝากในธนาคาร หรือสถาบันการเงินอื่นๆ

1.6 ลูกหนี้ของธนาคาร และผู้ที่มีพันธะกิจการธนาคาร และเช่นเดียวกับเจ้าของเงินฝาก

1.7 ผู้บริโภคต้องประสบกับการเสี่ยงของภาวะสินค้าราคาสูง

1.8 เจ้าหน้าที่ และคนงานต่างก็เสี่ยงต่อภาวะการตกงาน

1.9 บุคคลผู้ยากไร้ที่ใช้ชีวิตอยู่กับการได้รับการสงเคราะห์ และเงินบริจาคทาน

1.10 วิกฤติการณ์เหล่านี้ประจักษ์ชัดในเม็ดเงินที่เริ่มขยายตัวอยู่ในสายเลือด ที่หล่อเลี้ยงชีวิตของระบบเศรษฐกิจ

2. การล้มละลายของสถาบันการเงินต่างๆ ด้วยกับสาเหตุที่ขาดสภาพคล่อง และอัตราการถอนเงินคืนของผู้ที่ฝากเงิน จนเป็นเหตุให้รัฐบาลของประเทศต่างๆ ต้องเข้ามาแก้ปัญหาวิกฤติโดยผ่านธนาคารกลางของรัฐเข้ามาคุ้มครองธนาคารหรือสถาบันการเงินที่เหลื่อมอยู่ เพียงเพื่อพยุงความอยู่รอดเท่าที่จะทำได้ เพื่อไม่ให้เกิดการล่มสลายของระบบเศรษฐกิจอย่างสมบูรณ์ และรัฐก็อาจจะตกอยู่ในสภาพที่ล้มละลาย

3. การล้มละลายของบริษัทต่างๆ ที่ดำเนินธุรกิจบนบรรทัดฐานของการระดมทุน โดยการกู้หนี้ยืมสินด้วยระบบดอกเบี้ย หรือบางบริษัทอาจจะต้องหยุดกิจการลงในบางภาคส่วนของการผลิต และในทำนองเดียวกันบางบริษัทก็เริ่มระงับกิจการด้านการประกันและหลักทรัพย์ประกันต่างๆ ดังกล่าวนี้คือสาเหตุของการความระส่ำระสายทางแรงกระตุ้นทางเม็ดเงินของบริษัทพานิชย์ดังกล่าว

4. อัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น เนื่องจากเกิดการจ้างงานที่น้อยลง แต่อัตราการเรียกร้องการช่วยเหลือทางสังคม และจากภาครัฐเพิ่มขึ้น ซึ่งก็เท่ากับเพิ่มภาระที่หนักอีกด้านหนึ่งให้กับงบประมาณของรัฐบาล จนเป็นเหตุให้รัฐต้องระงับโครงการการลงทุนใหม่ๆ เนื่องจากต้องมาโอบอุ้มสังคมโดยรวม

5. ในบางประเทศต้องหาทางออกด้วยการเพิ่มอัตราการเก็บภาษี เพื่อชดเชยกับเม็ดเงินงบประมาณแผ่นดิน เนื่องจากรัฐบาลต้องทุ่มเม็ดเงินในการช่วยเหลือและพยุงบริษัท และธนาคารต่างๆ ที่อยู่ในภาวะที่ล่อแหลมต่อการล้มเหลว ต่อการล้มละลาย หรือเข้าไปช่วยเหลือเงินฝากและอื่นๆ

6. ผู้เป็นหนี้ได้สูญเสีย ทรัพย์สินสมบัติและที่อยู่อาศัย เนื่องจากการถูกยึดด้วยกับการเป็นหนี้ จนทำให้พวกเขาต้องไร้ที่อยู่อาศัย ผู้ยากไร้ขาดส่น และเป็นผู้พลัดถิ่นลี้ภัย

สรุปการว่างงานนั้น ค่อนข้างจะมีผลกระทบอันดับต้นๆเลยก็ว่าได้เพราะคนที่ว่างงานหรือตกงานนั้น มักเห็นได้ทั่วไป ที่ต้องการงานดีและมีเงินเดือนเยอะๆ เพื่อใช้ในการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน หรือหาเลี้ยงตัวเองไปวันๆ ดังนั้น เราก็ควรที่จะดูแลสุขภาพความเป็นจริงด้วยว่า เรามีความสามารถพอไหมที่จะทำงาน ดีกับเงินเดือนแพงๆ เพื่อความอยู่สบายของตัวเอง

การว่างงานมีสาเหตุต่างๆ ซึ่งทำให้สังคมต้องเสียผลประโยชน์จากทรัพยากรแรงงานที่รัฐบาลลงทุนสร้างประสิทธิภาพโดยเฉพาะการศึกษา รัฐบาลจึงมีนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาการว่างงานคือการแก้ปัญหาการว่างงานชั่วคราว ทำได้โดยการให้บริการข่าวสารแก่คนงานและนายจ้างเพื่อให้ทราบแหล่งงานหรือจัดตลาดนัดแรงงานเพื่อให้คนงานและนายจ้างพบกันขึ้นสะดวก การแก้ปัญหาการว่างงานตามฤดูกาล ทำได้โดยการกระตุ้นให้คนงานทำงานอื่นๆ เมื่อพ้นฤดูกาลทำงานประจำ การแก้ปัญหาการว่างงานเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีถ้าหากมีการนำมาใช้โดยไม่จำเป็น รัฐบาลก็อาจต้องมีการเรียกเก็บภาษีเพิ่มขึ้นขณะเดียวกัน ต้องมีการศึกษาฝึกหัดอบรมคนงานให้มีความสามารถที่จะโยกย้ายงานได้ นโยบายการเงิน รัฐบาลควรใช้มาตรการทางการเงินเพื่อเพิ่มปริมาณเงินหมุนเวียนในประเทศซึ่งจะมีผลทำให้อัตราดอกเบี้ยลดลง การลงทุนของประเทศสูงขึ้น การผลิต การจ้างงานขยายตัว นโยบายการคลัง รัฐบาลต้องเพิ่มการใช้จ่ายและลดอัตราภาษีให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจ เพื่อกระตุ้นการผลิตการส่งออกและการบริโภค ส่งผลให้การจ้างงานสูงขึ้น

นโยบายการศึกษา การวางแผนการศึกษาให้กับประชาชนโดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษา และต้องกำหนดโครงสร้างการศึกษาให้เหมาะสมกับโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศ ให้การศึกษาที่ตรงความต้องการของตลาด และความจำเป็นของประเทศ

มันไม่ได้แน่นอนเสมอไปว่า การเกิดวิกฤติ แล้วจะทำให้ทุก ๆ หน่วยธุรกิจเกิดการล้มละลาย ในปี 2540 วิกฤติเศรษฐกิจไทย ได้ทำให้บริษัทการเงินได้ล้มละลายไปหมด ในปี 2012- 2013 กลับกลายเป็นว่า ธุรกิจขนาดใหญ่ได้มีผลกระทบกับภาวะเศรษฐกิจโลก ในขณะที่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้หาวิธี กลยุทธ์เพื่อให้ตัวเองอยู่รอด ภายใต้เศรษฐกิจพอเพียงนั้นประสบความสำเร็จในนวัตกรรมใหม่ ๆ

สภาวะทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม มีอิทธิพลแบบปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันกับการจัดการศึกษาอย่างเชื่อมโยงกันเป็นระบบของสังคม การจะทำความเข้าใจและหาทางปฏิรูปการศึกษาไทยให้ได้ผลจริงจำเป็นที่จะต้องตระหนักและหาทางปฏิรูปทางด้านการเมืองเศรษฐกิจสังคมของประเทศไทยควบคู่ไปด้วย

7 การเมืองไทย ในปี 2552-2553 คงเป็นการเมืองเรื่องการแย่งผลประโยชน์ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมสูง กลุ่มน้อยที่ต่างฝ่ายต่างพยายามดึงประชาชนมาเป็นพรรคพวกของตน ปัญหาที่เด่นชัดที่สุดคือความขัดแย้งแบบ 2 ขั้วสุดโต่งระหว่างฝ่ายนิยมและฝ่ายต่อต้านอดีตนายกฯ การเมืองในสภาพตั้งแต่ต้นปี 2552 มีการเปลี่ยนชั่วคราวจัดตั้งรัฐบาล เมื่อพรรคขนาดกลาง 2-3 พรรคที่เคยร่วมมือจัดตั้งรัฐบาลร่วมกับพรรคเพื่อไทยถูกสถานการณ์ผลักดันให้เปลี่ยนไปยกมือสนับสนุนนายพรรคประชาธิปัตย์ให้ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแทนนายกรัฐมนตรีจากพรรคเพื่อไทยที่พ้นสภาพไปตามคำตัดสินของศาลรัฐธรรมนูญ และจัดตั้งรัฐบาลผสมชุดใหม่ที่มีพรรคประชาธิปัตย์เป็นแกนนำ และพรรคเพื่อไทยเป็นฝ่ายค้าน

การเมืองไทยในรอบ 4-5 ปี ที่ผ่านมาสะท้อนว่าคนไทยจำนวนมากนิยมคิดแบบเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแบบสุดโต่ง ด้วยอารมณ์ความรู้สึกชอบพอกันมากกว่าที่จะวิเคราะห์ด้วยเหตุผลแบบจำแนกประเด็นปัญหาเป็นเรื่องๆ ไป แม้ในหมู่นักชนชั้นนำและผู้มีการศึกษาก็ไม่ค่อยได้คิดถึงและเสนอทางเลือกในเชิงปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจสังคมของประเทศเท่าที่ควร การเมืองไทยกล่าวโดยรวมจึงเป็นการเมืองประชาธิปไตยแบบตัวแทนที่ค่อยพัฒนา ที่นักการเมืองและประชาชนมุ่งเรียกร้องผลประโยชน์ตัวเองมากกว่าจะเป็นการเมืองแบบประชาธิปไตยที่ประชาชนมีส่วนกำหนด ที่ประชาชนรู้จักสิทธิหน้าที่พลเมือง มีจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อสังคมและแสดงบทบาทเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เหมือนในประเทศที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาทางเศรษฐกิจสังคมมากกว่าไทย

สภาพปัญหาของการเมืองลักษณะดังกล่าวเป็นทั้งผลลัพธ์และสาเหตุของการจัดการศึกษาแบบมุ่งแข่งขันพัฒนาความรู้/ทักษะทางวิชาชีพเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน และการสอนให้ท่องจำเพื่อการสอบ ที่ทำให้ผู้เรียนมีความคิดค่านิยมแบบจารีตนิยมและการใช้อารมณ์ความรู้สึก มากกว่าการสอนให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ห้อย่างมีเหตุผลมีผลและพัฒนาปัญญาเพื่อส่วนรวม

Chapter 2

DESCRIPTION

2.1 ศึกษาถึงเศรษฐกิจไทย ในปี 2552–2553 เป็นเศรษฐกิจที่อยู่ในช่วงของการปรับตัวจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยของสหรัฐอเมริกาและยุโรปตั้งแต่ 1-2 ปีก่อน ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของไทยในปี 2553 เพิ่มขึ้นจากปี 2552 ค่อนข้างสูง เพราะรัฐบาลไทยใช้นโยบายอัดฉีดโครงการและการผลักดันให้ธนาคารปล่อยสินเชื่อเพิ่มขึ้นเพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายในระบบเศรษฐกิจ ขณะเดียวกันการส่งออกและการท่องเที่ยวของไทยก็กระเตื้องขึ้นจากปัจจัยภายนอกและมีเงินลงทุนต่างประเทศไหลเข้ามาในไทย และภูมิภาคเอเชียเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การเติบโตทางเศรษฐกิจดังกล่าวให้ประโยชน์กับคนบางกลุ่มมากกว่าประชาชนทั่วไป ซึ่งมีฐานะและรายได้ปานกลางและต่ำ และต้องเผชิญกับค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น

รัฐบาลในปี 2552–2553 ดำเนินนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจแนวเดียวกับรัฐบาลก่อนๆ คือแบบส่งเสริมตลาดเสรี เพิ่มการใช้จ่ายงบประมาณในโครงการสวัสดิการเพื่อประชนและปล่อยกู้ดอกเบี้ยต่ำให้ประชาชนหลายกลุ่ม ส่วนใหญ่เป็นโครงการส่งเสริมการบริโภคมากกว่าลงทุน และกระจายไปสู่ประชาชนบางกลุ่ม ไม่ได้ช่วยให้ประชาชนมีผลิตภาพ/อำนาจต่อรองเพิ่มขึ้นอย่างแท้จริง การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) มาจากการส่งออก การก่อสร้าง อุตสาหกรรม การค้า และบริการ เศรษฐกิจไทยมีลักษณะเติบโตแบบช่วงสั้นเป็นส่วนใหญ่ ไม่ได้กระจายสู่ประชาชนส่วนใหญ่ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเป็นหนี้เพิ่มขึ้น ประชาชนเป็นหนี้จากการบริโภคมากกว่าการลงทุน ประชาชนไทยไม่ได้มีประสิทธิภาพในการผลิตหรือความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน เนื่องจากรัฐบาลเน้นการทำโครงการกระตุ้นการผลิตและการลงทุนและการใช้จ่ายเป็นเรื่องๆ ไม่ได้มีการปฏิรูปโครงสร้างการเป็นเจ้าของและคุ้มครองปัจจัยการผลิตทางเศรษฐกิจ (เช่นที่ดิน เงินทุน ปัจจัยการผลิตอื่นๆ) ให้มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และยั่งยืนอย่างแท้จริง

ที่เห็นได้ชัดคือภาคเกษตร เกษตรกรไทยเป็นหนี้เพิ่มขึ้นสูงกว่าการเพิ่มขึ้นของผลผลิตและรายได้ของเกษตรกร ทั้งเกษตรกรทั่วประเทศยังมีอายุเฉลี่ยเพิ่มขึ้น หมายถึงเหลือแต่คนสูงอายุที่ยังคงทำการเกษตรซึ่งเป็นงานหนักที่ได้ผลตอบแทนต่ำ ที่คนหนุ่มสาวสนใจจะทำได้ลดลงอย่างมาก ทั้งภาคเกษตรใน ปี 2552-2553 ยังได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติทั้งน้ำท่วมและความแห้งแล้งในภูมิภาคต่างๆ อย่างกว้างขวาง โดยไม่มีระบบประกันความเสี่ยง สภาพเช่นนี้ทำให้โครงสร้างการผลิตของภาคเกษตรไทยอ่อนแอลง และจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมต่อไป

2.2 ศึกษาถึงภาคอุตสาหกรรมในประเทศไทย การค้าและบริการ เติบโตสูงกว่าภาคเกษตร แต่ก็ไม่เข้มแข็งเพิ่มขึ้นจริง เนื่องจากโครงสร้างการผลิตขึ้นอยู่กับทุนขนาดใหญ่โดยเฉพาะจากต่างชาติ รัฐบาลไม่ได้ทุ่มเทส่งเสริมให้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของนักลงทุนในประเทศและแรงงานให้มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นพอที่จะแข่งขันกับทุนขนาดใหญ่ได้ ทั้งการใช้นโยบายเปิดเสรีต้อนรับการลงทุนและการค้าของต่างชาติแบบสุดโต่ง(ของทุกรัฐบาลที่ผ่านมาถึงปัจจุบัน) ยังทำให้ทุนต่างประเทศเข้ามาหาประโยชน์จากเศรษฐกิจและธรรมชาติของประเทศไทยได้มากกว่าที่คนไทยส่วนใหญ่จะได้ประโยชน์จากภาคเศรษฐกิจต่างๆ อย่างยั่งยืนสภาพเศรษฐกิจแบบมุ่งความเติบโตทางเศรษฐกิจและมุ่งพึ่งพาทุนต่างชาติและทุนใหญ่ทำให้การจัดการศึกษาเน้นการรับใช้เศรษฐกิจทุนนิยมที่มุ่งแข่งขันกันทำกำไรของภาคเอกชนมากกว่าเพื่อมุ่งพัฒนาความเป็นคนทุกด้านและสังคมที่ดี ขณะที่การกระจายทรัพย์สินและรายได้ที่ไม่เป็นธรรม (มีคนรวยต่างจากคนจนมาก) ก็เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำของโอกาสทางการศึกษาที่ให้นักจนมีการศึกษาต่ำกว่าและรายได้ต่ำกว่า ต้องตกอยู่ในวงจรของการเสียเปรียบอย่างต่อเนื่อง ทั้งการกระจายทรัพย์สินและรายได้ที่ไม่เป็นธรรมยังเป็นสาเหตุที่ทำให้เศรษฐกิจ สังคม การเมืองไทยพัฒนาไปได้อย่างยากลำบาก

2.3 . ศึกษาถึงสังคมไทย ในปี 2552–2553 มีปัญหาทางสังคมมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องยาเสพติด อาชญากรรม การข่มขืน การเอาผิดเอาเปรียบ สภาพปัญหาครอบครัวอย่าร้าง, แยกกันอยู่, การอพยพไปทำงานในเมืองทิ้งลูกให้อยู่กับปู่ย่าตายาย ปัญหาวัยรุ่น ต่อกัน วัยรุ่นทำแท้ง ปัญหามลภาวะทั้งทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมฯ ปัญหาเหล่านี้เป็นผลมาจากนโยบายการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การเมือง แบบตลาดเสรีสุดโต่งที่มุ่งเน้นเน้นการหาประโยชน์ส่วนตัวแบบมือใครยาวสาวได้สาวเอามากกว่าการพัฒนาเพื่อส่วนรวมอย่างเป็นธรรม เน้นการเติบโตทางวัตถุมากกว่าคุณภาพชีวิตของคนส่วนใหญ่ ในขณะที่รัฐบาลเองให้บริการทางการศึกษา การสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม ให้ประชาชนส่วนใหญ่ที่มีรายได้ต่ำได้ไม่ถึงครึ่งเป็นธรรม และบริการสาธารณะโดยภาครัฐยังมีคุณภาพโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ต่ำการจัดการศึกษา มีคุณภาพแตกต่างกันมากระหว่างโรงเรียนมีชื่อเสียงในกรุงเทพและเมืองใหญ่ 300 กว่าแห่ง กับโรงเรียนที่อยู่อำเภอรอบนอก 3 หมื่นกว่าแห่ง ผลการเรียนรู้การสอนเมื่อเฉลี่ยทั้งประเทศจึงมีคุณภาพต่ำ การจัดการศึกษายังให้บริการประชาชนทุกกลุ่มได้ไม่ทั่วถึง เด็กที่เรียนไม่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายยังเป็นสัดส่วนสูงราวครึ่งหนึ่งของเด็กที่ได้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1 พร้อมกันเมื่อ 12 ปีก่อน เนื่องจากสภาพปัญหาของสังคมที่ตกต่ำมีผลกระทบต่อการจัดการศึกษาให้เด็กเรียนต่อถึงมัธยมศึกษาตอนปลายได้เป็นสัดส่วนต่ำ

2.4 ศึกษาถึงภาวะการว่างงาน

มีธุรกิจทั่วโลกที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติในครั้งนี้หลายราย บางรายถึงขั้นต้องปิดกิจการ บางแห่งอาจจะแค่มีอาการที่ไม่สู้ดีนัก ทางออกที่นำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาเพื่อให้ธุรกิจอยู่รอดมีหลากหลาย แต่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของ "คน" ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่หลายฝ่ายวิตกกังวลและไม่ต้องการให้เกิดขึ้น คือ "การปลดคนงาน" โดยเฉพาะกับประเทศต้นทางของวิกฤติครั้งนี้อย่างสหรัฐอเมริกา มีผลให้อัตราการว่างงานพุ่งสูงขึ้นเป็นร้อยละ 6.5 ในเดือนตุลาคมที่ผ่านมา และหลายฝ่ายเชื่อว่าพุ่งสูงขึ้นเป็นร้อยละ 8 ในปี 2552 ที่จะถึงนี้ ซึ่งนับว่าสูงทีเดียว "การปลดคนงาน" เป็นวิธีจัดการแก้ไขปัญหาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับ "คน" ในสหรัฐอเมริกาที่นิยมกันมากที่สุด

BusinessWeek ได้รายงานผลสำรวจของ **Watson Wyatt Worldwide** เมื่อกลางเดือนตุลาคมที่ผ่านมา กับผู้ประกอบการจำนวน 248 คน ถึงวิธีการที่คาดว่าจะใช้เผชิญกับปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจในปีหน้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีคนงานมากกว่าพันคน สรุปได้ว่า ร้อยละ 26 นิยมใช้วิธีการปลดคนงานออกหรือลดอัตราค่าจ้างคนลงเพื่อแก้ไขวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นมากที่สุด รองลงมา (ร้อยละ 25) ใช้วิธีให้คนงานจ่ายค่าประกันสุขภาพเอง เช่นเดียวกับการงดการจ้างงานเพิ่ม ที่เหลือจะเป็นเรื่องของการไม่ขึ้นเงินเดือนประจำปี (ร้อยละ 4) การลดเงินเดือนพนักงานลง (ร้อยละ 4) และวิธีสุดท้ายที่ไม่ค่อยจะนิยมใช้กัน (มีเพียงร้อยละ 2) คือ การงดวันลาพักผ่อนประจำปีของพนักงาน

วิกฤติเศรษฐกิจและการเงินในสหรัฐอเมริกาที่ขยายวงกว้างไปสู่วิกฤติเศรษฐกิจในหลายประเทศทั่วโลก เปรียบเสมือน "โดมิโน" ที่ตัวหนึ่งล้มตัวอื่นๆ ที่อยู่ใกล้เคียงกันก็จะล้มตาม ถ้าระยะความเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดมีมากพอ สำหรับประเทศไทย มูลค่าการค้าขายกับต่างประเทศถือว่าอยู่ในสัดส่วนที่สูง (เกือบร้อยละ 70) โดยเฉพาะกับประเทศที่เป็นต้นทางของวิกฤติครั้งนี้อย่างสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีมูลค่าการค้าระหว่างกันอยู่ในอันดับสามของไทย การขาดสภาพคล่องที่ธุรกิจของไทยเผชิญจากการลดลงในความต้องการสินค้าและบริการ การถอนทุนคืนจากสถาบันการเงินและภาคธุรกิจต่างประเทศที่มาลงทุนในประเทศไทย เริ่มจะส่งผลกระทบต่อธุรกรรมหลายแห่งที่ไม่สามารถเดินหน้าต่อไปได้ จนถึงกับต้องปิดกิจการไปแล้วกว่าหมื่นแห่ง และมีโรงงานที่จ่อคิวปิดตัวอีกหลายแห่งต่อเนื่อง ทำให้ที่ผ่านมาในรอบ 8 เดือน (มกราคม-สิงหาคม 2551) มีลูกจ้างทั่วประเทศถูกเลิกจ้างไปแล้วกว่าแสนราย หรือเฉลี่ยเดือนละ 15,000 คนโดยประมาณ (ข้อมูลจากกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม) ไม่เว้นแม้แต่หน่วยงานของรัฐบาลบางแห่งที่อาจต้องลดจำนวนพนักงานลงอย่างกระชั้นชิดเช่นกันในภาวะเช่นนี้...อย่างไรก็ตาม จำนวนคนตกงานดังกล่าว กระทรวงแรงงานฯ ระบุว่า ยังอยู่ในภาวะที่ "ไม่วิกฤติ" และสามารถแก้ไขได้ ผู้ศึกษาได้ตั้งสมมติฐานว่าจะจะเป็นเพราะ อัตราการว่างงานทั้งประเทศของไทยสูงเพียงร้อยละ 1.6 (ไตรมาสที่ 1 มกราคม - มีนาคม 2551) (จำนวนกว่า 600,000 คน) นับว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับอัตราการว่างงานของประชาชนในสหรัฐอเมริกา แต่อย่างไรก็ตาม

ประเทศไทยก็ยังตกอยู่ภาวะวิกฤติด้านต่าง ๆ เช่นค่าเงินบาทแข็งตัว การส่งออกที่ลดลงจากค่าเงินบาทแข็งตัว และประเทศผู้นำเข้าเกิดปัญหาเศรษฐกิจได้ลดการนำเข้าหันมาพึ่งพาสินค้าในประเทศตัวเอง ผู้ศึกษาจึงตั้งข้อสมมติฐานว่า การส่งออกที่ลดลง และการลงทุนที่ลดลง อาจทำให้หน่วยธุรกิจเกิดการขาดทุน และนำมาซึ่งการว่างงานเหมือนกับปี 2540

2.5 ศึกษาถึงความพร้อมของการเป็นผู้ประกอบการรายใหม่เพื่อทดแทนการว่างงานโดยศึกษาว่า

ผู้ที่มีการศึกษาสูงมักประกอบอาชีพรับเงินเดือนเป็นพนักงานหรือลูกจ้าง ในขณะที่ผู้ที่มีการศึกษาไม่สูงนักมักประกอบอาชีพอิสระ หรือเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งมักจะมีพื้นฐานความรู้ไม่เพียงพอที่จะบริหารจัดการ และพัฒนากิจการให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันได้ ภายใต้ระบบการค้าเสรียุคใหม่ และในยุคที่ใช้เทคโนโลยีเป็นตัวนำกลยุทธ์ใหม่ในการสร้างความแข็งแกร่งให้แก่ SMEs ไทยจึงต้องมุ่งสนับสนุนผู้ที่มีการศึกษาดี มีความรู้ ความสามารถ ให้ก้าวเข้ามาเป็นผู้ประกอบการ การเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่จึงเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างธุรกิจใหม่ ๆ และผู้ประกอบการรุ่นใหม่ขึ้นในระบบเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งสนับสนุนให้ธุรกิจเหล่านี้สามารถเติบโต และมีความเข้มแข็งยิ่งขึ้นตามลำดับ ซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศมีภูมิคุ้มกันสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2.6 ศึกษาถึง ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (Gross National Product, GNP) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product, GDP) ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ (Net National Product, NNP) ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ หรือ จีเอ็นพี (Gross national product, GNP) เป็นมาตรวัดผลผลิตทางเศรษฐกิจภายในดินแดนใด ๆ ในเชิงของทุนการคลัง ในช่วงเวลาหนึ่ง ผลิตภัณฑ์มวลรวมเป็นหนึ่งในมาตรวัดรายรับและผลผลิตของประเทศ คิดจากมูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายทั้งหมดที่ผลิตขึ้นในระยะเวลาหนึ่งโดยใช้ทรัพยากรที่คนประเทศนั้น ๆ เป็นเจ้าของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ หรือ จีดีพี (Gross domestic product, GDP) เป็นวิธีการคำนวณรายได้จากผลผลิตและบริการรวมของประเทศในแต่ละปี ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศสามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ถึงมาตรฐานคุณภาพชีวิตของ บุคคลในประเทศนั้น คิดจากมูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นภายในประเทศในระยะเวลาหนึ่งโดยไม่คำนึงถึงว่าทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตสินค้า และบริการจะเป็นทรัพยากรของพลเมืองในประเทศหรือเป็นของชาวต่างประเทศ ในทางตรงข้าม ทรัพยากรของพลเมืองในประเทศแต่ไปทำการผลิตในต่างประเทศก็ไม่นับรวมไว้ในผลิตภัณฑ์ในประเทศ GDP ประกอบไปด้วย ตัวเลขของ การบริโภค + การลงทุน + รัฐบาล (เงินที่ทำการใช้จ่าย) + (การส่งออก - การนำเข้า) สรุป คือ GDP จะคิดมูลค่าสินค้า บริการหน่วยสุดท้าย ในระยะเวลาหนึ่ง ภายในประเทศเท่านั้น แต่ GNP จะต่างกันตรงที่มีการรวมการผลิตในต่างประเทศที่นำเอาวัตถุดิบเราไปใช้ด้วย ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ (Net Nation Product : NNP) หมายถึง มูลค่ารวมในราคาตลาดของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ประชาชาติผลิตขึ้นได้ โดยใช้ปัจจัยการผลิตของประเทศในรอบระยะเวลาหนึ่งภายหลังหักค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินถาวรแล้ว โดยปกติจะวัดในเวลา 1 ปี NNP สามารถหาได้จาก $NP = GNP - \text{ค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินถาวรระยะยาวของบัญชีประชาชาติ}$

2.6.1 ในด้านการศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ ทำให้ผู้ศึกษาเข้าใจปรากฏการณ์ทางเศรษฐศาสตร์และภาวะวิเคราะหด้านเศรษฐศาสตร์มหภาคชัดเจนยิ่งขึ้น

2.6.2 ในด้านวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจของประเทศ เป็นเครื่องมือที่ภาวะเศรษฐกิจของประเทศ และชี้ให้เห็นการกระจายรายได้ตลอดจนมาตรฐานการครองชีพและระดับความเป็นอยู่ของประชากร

3.6.3. ในการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจของประเทศ เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดนโยบายหรือวางแผนเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต

เป็นเครื่องมือสำหรับการวางนโยบายในการจัดเก็บภาษีของรัฐบาลทั้งภาษีทางตรงและภาษีทางอ้อม ตัวเลขรายได้ประชาชาติจะชี้ให้เห็นขีดความสามารถในการเสียภาษีของประชากรกลุ่มต่าง ๆ ว่ามีอยู่เพียงใด ใช้เปรียบเทียบฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศกับประเทศอื่นๆจะชี้ให้เห็นฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศเมื่อเทียบกับเคียงกับประเทศอื่น

Chapter 3

GENERAL ANALYSIS

3.1 ข้อมูลเศรษฐกิจล่าสุดที่เผยแพร่เมื่อปลายเดือนมิถุนายน 2556 ที่ผ่านมา เศรษฐกิจไทยได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจโลกชัดเจนมากขึ้นการส่งออกหดตัวร้อยละ 25.3 ผลผลิตภาคอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 21.3 และการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมลดลงต่อเนื่อง ท่ามกลางปัจจัยเสี่ยงรอบด้าน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจโลก เศรษฐกิจภายในประเทศ และการเมือง ธุรกิจจำเป็นต้องเตรียมพร้อมในการรับมือกับภาวะเศรษฐกิจถดถอยในปีนี เพื่อประคองให้ธุรกิจอยู่รอดธุรกิจรับมืออย่างไรในภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว ไม่น่าแปลกใจที่ธุรกิจจะต้องช่วยเหลือตัวเองเป็นลำดับแรก จากการสำรวจพบว่าเกือบร้อยละ 90 ที่บริษัทได้ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและลดต้นทุนการผลิต รองลงมา ได้แก่ การบริหารจัดการสินค้าคงคลัง การแสวงหาตลาดใหม่ๆ แต่มีเพียงร้อยละ 12 ที่ได้มีการลดคนงาน นั่นก็หมายความว่า บริษัทจะต้องรักษาคงคนงานของตนเองให้นานที่สุด เพราะแรงงานมีการสะสมทักษะต่างๆ ซึ่งต้องใช้เวลาในการพัฒนา ทำให้บริษัทจำเป็นต้องรักษาคงคนงานเหล่านี้ เพราะเป็นสินทรัพย์สำคัญของบริษัทแม้การลดคนงานจะเป็นทางเลือกอันดับท้ายๆ ที่ธุรกิจจะดำเนินการ แต่ภาวะเศรษฐกิจที่ถดถอยจะสร้างแรงกดดันให้ธุรกิจต้องปรับลดต้นทุนการผลิต โดยเฉพาะต้นทุนด้านค่าจ้าง ซึ่งเห็นได้จากการลดการทำงานล่วงเวลาที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อน โดยเฉพาะในกลุ่มที่พึ่งการส่งออก การปรับกระบวนการปรับขึ้นค่าจ้างจากผลปฏิบัติงานของพนักงานมาเป็นผลประกอบการของธุรกิจเป็นหลัก ซึ่งชี้ให้เห็นการปรับตัวของธุรกิจ และความยืดหยุ่นของตลาดแรงงานไทยเมื่อภาคธุรกิจรองรับแรงงานได้น้อยลง คำถามคือภาคเกษตรยังสามารถรองรับแรงงานได้เพิ่มขึ้นหรือไม่ ประเทศไทยถือว่าโชคดี ที่แม้ในช่วงที่ผ่านมาบทบาทของภาคเกษตรได้ลดลงทั้งในแง่สัดส่วนต่อ GDP ที่เหลือร้อยละ 10 และสัดส่วนการจ้างงานที่เหลือร้อยละ 40 เทียบกับร้อยละ 23 และร้อยละ 70 เมื่อ 30 ปีที่แล้ว แต่ภาคเกษตรยังคงเป็นภาคที่มีการจ้างงานสูงสุดเกือบ 16 ล้านคน เนื่องจากวัฏจักรการจ้างงานภาคเกษตร มีลักษณะตรงกันข้ามกับวัฏจักรเศรษฐกิจ (Counter-cyclical) ทำให้ภาคเกษตรเป็นตัวรองรับผลกระทบในช่วงเศรษฐกิจถดถอยเสมอมา แม้ปัจจุบันราคาพืชผลในช่วงนี้จะไม่สูงนัก แต่คาดว่าภาคเกษตรยังคงมีบทบาทสำคัญในการเยียวยาผลกระทบจากการว่างงาน สะท้อนจากการจ้างงานในภาคเกษตรที่ยังคงขยายตัวต่อเนื่องอย่างไรก็ตาม ปัญหาการว่างงานก็ยากจะหลีกเลี่ยงและจะรุนแรงขึ้นในเกือบทุกอุตสาหกรรม มีการคาดหมายกันว่าในปีนี้ การว่างงานจะเพิ่มขึ้นกว่า 2 แสนคน การที่ทางการมีระบบ Social Safety Net อาทิเช่น การช่วยเหลือแรงงานที่มีรายได้ต่ำกว่ารายได้ 2,000 บาท การขยายเวลาวันหยุดชดเชยทดแทนกรณีว่างงานจาก 6 เดือนเป็น 8 เดือน การฝึกอบรมฝีมือแรงงาน เป็นต้น จะช่วยบรรเทาผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจถดถอย และรองรับการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในอนาคต การประคองให้ธุรกิจสามารถดำเนินการอยู่ได้ ก็เป็นช่องทางสำคัญในการลดปัญหาการว่างงาน ในเชิงนโยบาย ความต้องการของแต่ละบริษัท แต่ละอุตสาหกรรมอาจมีความแตกต่างกัน การช่วยเหลือธุรกิจให้ตรงกับความต้องการและมีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง จากการสอบถามพบว่าบริษัทขนาดใหญ่รวมทั้งบริษัทข้ามชาติต้องการความช่วยเหลือทางการเงิน และการประกันสินเชื่อจากทางการ เนื่องจากยอดขายลดลง สถาบันการเงินเข้มงวดมากขึ้น ทำให้มีปัญหาสภาพคล่องมากขึ้น ที่จริงแล้วปัญหานี้ก็คงไม่ต่างสำหรับบริษัทขนาดกลางและขนาดย่อม แต่กลุ่มหลังกลับต้องการการผ่อนปรนทางด้านภาษีและข้อจำกัดด้านกฎระเบียบต่างๆ ของภาครัฐมากกว่า ท่ามกลางความต้องการที่หลากหลาย การช่วยเหลือของภาครัฐที่ตอบสนองได้ตรงจุดตามความต้องการที่แท้จริง จะช่วยให้ธุรกิจปรับตัวได้เร็วและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งช่วยรักษาการจ้างงาน

3.2 อัตราการว่างงานของประเทศไทยในปัจจุบัน โดยศึกษาถึงความเสี่ยงและแนวโน้มของการว่างงาน ซึ่งในปัจจุบันพบว่าจากสถานการณ์เศรษฐกิจโลกในปัจจุบันที่เผชิญกับวิกฤติครั้งร้ายแรงที่สุดในประวัติศาสตร์ เป็นผลให้อุปสงค์ต่อสินค้าและบริการต่างๆ ในตลาดทั่วโลกสูญหายไปอย่างรวดเร็วภายในระยะเวลาไม่กี่เดือน หลังจากปัญหาวิกฤตการณ์ทางการเงินของสหรัฐ อันเนื่องมาจากสินเชื่อซับไพรม์ ได้ลุกลามส่งผลกระทบอย่างกว้างขวาง สร้างความสูญเสียในระบบการเงินโลกสูงขึ้นไปถึง 2.2 ล้านล้านดอลลาร์ฯ ตามการประเมินล่าสุดของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ หรือ IMF (International Monetary Fund) ซึ่งระบุไว้ในรายงานเมื่อ

วันที่ 28 มิถุนายน 2556 ที่ผ่านมามีผลกระทบจากวิกฤติการเงินที่แผ่ขยายกว้างออกไปสู่ภาคเศรษฐกิจที่แท้จริง ส่งผลให้ IMF ปรับลดประมาณการอัตราการเติบโตของเศรษฐกิจโลกในปี 2552 นี้ลงมาที่ร้อยละ 0.5 (จากประมาณการเดิมอยู่ที่ร้อยละ 2.2) ซึ่งเป็นอัตราต่ำสุดนับตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่สอง หรือกว่า 60 ปี สภาพเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ทั่วทุกภูมิภาคของโลกส่งผลต่อภาวะการจ้างงานทำของแรงงานในหลายประเทศทั่วโลก และยังทำให้ตลาดสินค้าโดยเฉพาะกลุ่มสินค้าฟุ่มเฟือย หรือสินค้าที่มีความจำเป็นน้อย เช่น ที่อยู่อาศัย รถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ มียอดขายลดลงเป็นประวัติการณ์ และภาวะดังกล่าวนี้กระทบโดยตรงต่อภาคธุรกิจส่งออกของไทย

3.3 แรงงานไทยกับ AEC : ASEAN Economics Communities เพื่อส่งเสริมให้เป็นตลาดและฐานผลิตเดียวที่มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และการลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุนอย่างเสรี ทั้งนี้ได้กำหนดเป้าหมายให้เป็นปีที่มีลักษณะของการรวมกลุ่มประเทศเปลี่ยน เป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้เกิดผลกระทบด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านแรงงาน จะมีการถ่ายเทแรงงานด้านฝีมือเพื่อให้สามารถทำงานในประเทศสมาชิกได้ง่ายขึ้นใน 8 สาขาอาชีพ คือ

1. วิศวกรรม 2. การสำรวจ 3. สถาปัตยกรรม 4. แพทย์ 5. ทันตแพทย์ 6. พยาบาล 7. บัญชี

8. การบริการ/การท่องเที่ยว

อาชีพอิสระที่ได้มาตรฐานได้รับการรับรองสามารถเคลื่อนย้ายไป ทำงานในประเทศแถบอาเซียนได้ทันที ไม่มีการปิดกั้น อาชีพที่ได้ตกลงไว้คือ แพทย์ พยาบาล บัญชี สถาปนิก วิศวกร โดยในตอนแรกมีการตกลงว่าภาษาที่ใช้ในประชาคมคือภาษาอังกฤษ ซึ่งนักเรียนควรตระหนักในเรื่องนี้ให้มาก จะต้องเรียนให้เก่งจริง เมื่อเรียนจบปริญญาตรี ต้องใช้องค์ความรู้ที่เรียนมาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งจะต้องรู้ภาษาอังกฤษ รู้ภาษาจีน รอบรู้ประวัติศาสตร์ และรู้เทคโนโลยีด้วย ขณะนี้มีหลายประเทศที่รายได้เฉลี่ยต่ำกว่าไทย ดังนั้นจะมีแรงงานต่างชาติเข้ามาทำงานในเมืองไทยอย่างแน่นอน ช่วง 5 ปีต่อจากนี้ไปอาจยังไม่มีผลกระทบทางลบมากนัก แต่นานไปก็น่าเป็นห่วงว่าคนไทยจะไม่มีความรู้ หรือโดนแย่งงานจากแรงงานต่างชาติ ใน 4-5 ปีข้างหน้า 10 ประเทศก็จะเหมือน 10 จังหวัด ในการเปิดเสรีทางการเงิน การค้า การบริการ แต่ข้อเท็จจริงการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือจะต้องมีกฎกติกาตามเงื่อนไขที่ตกลง กัน ในประเด็น 7 สาขาวิชาชีพ ข้างสำรวจ สถาปนิก บัญชี แพทย์ หมอทันต วิศวกร พยาบาลเมื่อมีกฎแล้วต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของประเทศนั้น ๆ ด้วย เช่น วิศวกร จะไปทำงานที่ประเทศสิงคโปร์ ก็ต้องผ่านการสอบของสิงคโปร์ด้วย กลุ่มแรงงานระดับล่างยังไม่ตกลงเพราะเป็นเรื่องใหญ่ แต่อีกกลุ่มวิชาชีพหนึ่งคือบุคลากรวิชาชีพทางการท่องเที่ยว กำลังอยู่ในขั้นตอนการตกลง มี 9 ประเทศลงนาม เรียบร้อยแล้ว แต่ไทยยังไม่ลงนามเพราะติดกรอบทางด้านกฎหมายรัฐธรรมนูญ เนื่องจากการทำข้อตกลงกับต่างประเทศต้องได้รับการยินยอมจากรัฐสภา แม้ยังไม่ลงนามก็มีการเตรียมความพร้อมไว้แล้ว ถ้าไม่ลงนามก็ไม่สามารถเคลื่อนย้ายแรงงานได้ อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญที่ควรจะต้องกล่าวถึงเรื่องของสมรรถนะ ความรู้ความสามารถ (Competency) ในการบริการ การทำงานกับเพื่อนร่วมงานอย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการปรับตัว ความเร็วในการทำงาน ความยืดหยุ่นในการทำงานเป็นหลัก แต่ต่อไปนี้จะทำงานตามหน้าที่ คนมีสมรรถนะคือคนที่ทำงานเร็ว เรียนรู้อย่างรวดเร็ว และพัฒนาสม่ำเสมอแพทย์และพยาบาลก็เป็นอาชีพหนึ่งที่เป็นที่สนใจของอาเซียน แม้แต่ในประเทศไทยก็เป็นที่ต้องการมาก สถานประกอบการบางแห่งก็ขาดแคลน พยาบาลโรงงานอุตสาหกรรมเป็นอาชีพหนึ่งที่ขาดแคลน เพราะตามกฎหมายสถานประกอบการหรือโรงงานอุตสาหกรรมจำเป็นต้องมีพยาบาลประจำโรงงาน เช่น กรณี ลูกจ้าง 200-999 คน ต้องจ้างพยาบาลจำนวน 1 คนตลอด 8 ชั่วโมง และเพิ่มทุก 1000 ขึ้น ต่อพยาบาล 1 คน เป็นต้น

Chapter 4.

CURRENT INFORMATION

4.1 จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ตัวเลขการว่างงานล่าสุด ณ เดือนธันวาคม 2555 มีจำนวนผู้ว่างงาน 538,500 คน คิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 1.4 เพิ่มขึ้น 220,000 คนจากเดือนเดียวกันของปีก่อน เป็นที่น่าสังเกตว่าอัตราการว่างงานเพิ่มสูงขึ้นในช่วงเดือนพฤศจิกายนและธันวาคม 2551 ซึ่งโดยปกติแล้วจะเป็นเดือนที่อัตราการว่างงานลดลง นอกจากผู้ว่างงานจะเพิ่มจำนวนขึ้นแล้ว ในกลุ่มผู้มีงานทำยังมีผู้ทำงานไม่เต็มเวลา (ทำงานน้อยกว่า 7 ชั่วโมงขึ้นไปต่อวัน) เพิ่มขึ้น 103,000 คน สำหรับอุตสาหกรรมการผลิตที่มีผู้มีงานทำลดลง ที่สำคัญ ได้แก่ การผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ลดลง การผลิตสิ่งทอ การผลิตชิ้นมูลฐาน การฟอกหนังและตกแต่งหนัง การผลิตยานยนต์ การผลิตอุปกรณ์การขนส่งอื่นๆ การพิมพ์โฆษณา การผลิตกระดาษ และการผลิตผลิตภัณฑ์จากแร่ อโลหะ เป็นต้น ซึ่งอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานลดลงเหล่านี้ ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมส่งออกที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยในภูมิภาคหลักๆ ของโลก

สิ่งที่น่ากังวลคือ การว่างงานเพิ่มขึ้นในช่วง 2 เดือนสุดท้ายของปี 2556 เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของกระแสการเลิกจ้างที่เกิดขึ้นกับเศรษฐกิจไทย โดยเป็นการเลิกจ้างในกิจการเพียงส่วนหนึ่งที่ไม่สามารถแบกรับภาระค่าใช้จ่ายเงินเดือนพนักงานในภาวะที่ยอดขายและคำสั่งซื้อหายไปถึงร้อยละ 20-30 ต่อไปได้ แต่ยังมีบริษัทอีกจำนวนมากที่ยังเลือกใช้แนวทางรักษาพนักงานไว้ แต่มีการปรับลดวันทำงาน ลดโอทีและโบนัส ซึ่งหากออเดอร์สินค้าในรอบต่อไปยังคงไม่ฟื้นตัวขึ้นจากที่เป็นอยู่ ธุรกิจคงจะมีการทยอยปลดพนักงานตามมาอีกจำนวนมาก นอกจากนี้ เมื่อเข้าสู่ไตรมาสแรกของปี 2555 เป็นช่วงที่การว่างงานตามฤดูกาลจะสูงขึ้น เนื่องจากเป็นช่วงนอกฤดูทำการเกษตรกรรม ทำให้ศูนย์วิจัยกสิกรไทยคาดว่า การว่างงานในเดือนไตรมาสแรกจะสูงขึ้นมาเกิน 1 ล้านคน จากการวิเคราะห์ของผู้ศึกษาและศูนย์พยากรณ์อนาคตการกสิกรไทย พบว่า การว่างงานมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและอัตราการใช้กำลังการผลิตในภาคอุตสาหกรรม โดยตามสมมติฐานประมาณการเศรษฐกิจของศูนย์วิจัยกสิกรไทย การส่งออกของไทยในปี 2552 อาจจะหดตัวร้อยละ 7.0-12.0 ขณะที่อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอาจต่ำเพียงร้อยละ 0.0-1.2 ในกรณีดังกล่าว คาดว่าอัตราการใช้กำลังการผลิตในภาคอุตสาหกรรมอาจมีระดับประมาณร้อยละ 55.0-56.8 จากร้อยละ 69.3 ในปีก่อนหน้านี้ ซึ่งจะนับเป็นระดับการใช้กำลังการผลิตที่ต่ำกว่าในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจปี 2540 และคาดว่าจะส่งผลให้จำนวนผู้ว่างงานในปี 2552 อาจมีระดับขึ้นไปใกล้หรือเกินกว่า 1.5 ล้านคน หากพิจารณาเป็นรายประเภทธุรกิจ ธุรกิจที่มีตลาดส่งออกหดตัวลงอย่างรุนแรง รวมถึงธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและการขนส่งเพื่อการส่งออก เป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มที่จะลดการจ้างงานลงมากที่สุดในระยะ 3-6 เดือนข้างหน้า ตามทิศทางภาวะยอดขายที่คาดว่าจะยังคงหดตัวในอัตราที่ค่อนข้างสูง โดยอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงการว่างงานเพิ่มขึ้นมากที่สุด ได้แก่ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ คาดว่าจะมีการว่างงานเพิ่มขึ้นประมาณ 87,000-116,000 คน อุตสาหกรรมรถยนต์และชิ้นส่วน ประมาณ 49,000-70,000 คน อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม รองเท้า ผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง ประมาณ 115,200-153,600 คน เฟอร์นิเจอร์ ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ ประมาณ 56,400-94,000 คน ธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว ประมาณ 40,000-72,000 คน ธุรกิจขนส่ง โดยสารและคมนาคมอื่นๆ ประมาณ 65,000-100,000 คน สำหรับธุรกิจอื่นๆ เมื่อคำนึงถึงแรงงานบางส่วนที่ไหลกลับเข้าไปทำงานในภาคเกษตรกรรมแล้ว จะมีจำนวนผู้ว่างงานรวมสุทธิประมาณ 103,750-105,200 คน โดยคาดว่าจะการดูดซับแรงงานโดยภาคเกษตรอาจน้อยกว่าระดับเฉลี่ยของปีก่อนๆ เนื่องจากราคาสินค้าเกษตรตกต่ำลง รวมทั้งความต้องการพืชผลการเกษตรเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในภาคอุตสาหกรรมลดน้อยลง ทำให้เกษตรกรลดพื้นที่เพาะปลูกในช่วงที่ผ่านมา อีกทั้งยังมีแนวโน้มที่สภาพอากาศจะแห้งแล้ง

ธุรกิจที่มีแนวโน้มการว่างงานเพิ่มขึ้นในปี 2556(ไตรมาสที่ 3) :

ประมาณการการขยายตัวของการผลิต/ส่งออก และจำนวนผู้ว่างงานเพิ่มขึ้น

=====

=

ธุรกิจที่มีแนวโน้ม	คาดการณ์การขยายตัว	คาดการณ์ผู้ว่างงานเพิ่มขึ้นในช่วงครึ่ง
แรกปี 2556		

การว่างงานเพิ่มขึ้น	ของธุรกิจในปี 2552 (%) * จำนวน (คน)	สัดส่วนต่อกำลังแรงงาน
ของธุรกิจ ในปี 2556 (%)		

=====

ธุรกิจส่งออก

ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	-5.0 ถึง -15.0	87,000-116,000	14.5-19.3
รถยนต์และชิ้นส่วน	19.0 ถึง -24.0	49,000-70,000	14.0-20.0
สิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม			
และเครื่องแต่งกาย	-3.0 ถึง -8.0	115,200-153,600	9.0-12.0
เฟอร์นิเจอร์ ไม้และ			
ผลิตภัณฑ์จากไม้	-3.0 ถึง -8.0	56,400-94,000	6.0-10.0
โลหะและผลิตภัณฑ์โลหะ	-5.0 ถึง -10.0	40,000-56,000	10.0-14.0
เครื่องจักรกล	-10.0 ถึง -15.0	23,400-30,600	13.0-17.0

ธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวและส่งออกธุรกิจบริการด้าน

ธุรกิจที่มีแนวโน้ม	คาดการณ์การขยายตัว	คาดการณ์ผู้ว่างงานเพิ่มขึ้นในช่วงครึ่งแรกปี 2556	
การว่างงานเพิ่มขึ้น	ของธุรกิจในปี 2552 (%) * จำนวน (คน)	สัดส่วนต่อกำลังแรงงานของธุรกิจ ในปี 2556 (%)	
การท่องเที่ยว	0.0 ถึง -4.0	40,000-72,000	5.0-9.0
ธุรกิจขนส่งและคมนาคม	-4.5 ถึง -6.0	65,000-100,000	6.5-10.0
อื่นๆ		103,750-105,200	0.3
รวมผู้ว่างงานจากธุรกิจต่างๆ	579,750-797,400		1.5-2.1

ผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน

ประเภทของผู้ว่างงาน	จำนวน (คน)	อัตราการว่างงาน (%)
ผู้ว่างงานจากธุรกิจต่างๆ ในครึ่งแรกปี 2556	579,750-797,400	1.5-2.1
ผู้สำเร็จการศึกษาใหม่ที่ว่างงาน ในครึ่งแรกปี 2556	158,000-184,000	0.4-0.5
ผู้ว่างงานเดิม ณ เดือนธ.ค. 55	538,500	1.4
รวมการว่างงานทั้งสิ้น	1,276,250-1,519,900	3.4-4.0

ที่มา : ประมาณการโดย ศูนย์วิจัยกสิกรไทย โดยการคาดการณ์จำนวนผู้ว่างงานเป็นการว่างงานสุทธิ

นอกจากนี้ ผู้สำเร็จการศึกษาใหม่ที่คาดว่าจะว่างงานมีจำนวนประมาณ 158,000-184,000 คน เมื่อรวมกับผู้ว่างงานที่มีอยู่แล้วในระบบประมาณ 540,000 คน คาดว่าจำนวนผู้ว่างงานสุทธิในช่วงครึ่งแรกปี 2556 อาจขึ้นไประดับ 1.28-1.52 ล้านคนในบางเดือน คิดเป็นอัตราการว่างงานประมาณร้อยละ 3.4-4.0 ของกำลังแรงงานทั้งหมด นับเป็นอัตราที่สูงสุดตั้งแต่ช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจปี 2540 โดยช่วงเวลาที่มีปัญหาการว่างงานรุนแรงที่สุด อาจเป็นช่วงประมาณต้นไตรมาสที่ 2 ก่อนที่จำนวนผู้ว่างงานจะค่อยๆ ลดลงในช่วงครึ่ง

ปีหลัง ส่วนหนึ่งเนื่องจากเหตุผลด้านฤดูกาล ที่เข้าสู่ฤดูกาลเพาะปลูก ทำให้ภาคเกษตรกรรมสามารถดูดซับแรงงานว่างงานตามฤดูกาลกลับเข้าไปทำงานได้มากขึ้น และผู้สำเร็จการศึกษาใหม่ทยอยได้งานทำ ขณะที่ภายใต้สมมติฐานประมาณการในกรณีพื้นฐานที่เศรษฐกิจยังมีอัตราการขยายตัวที่เป็นบวกได้ อาจมีการจ้างงานกลับเข้ามาจากภาคธุรกิจและโครงการของภาครัฐ (ในกรณีนี้ คาดว่ามาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและมาตรการรองรับปัญหาการว่างงานของรัฐบาลอาจช่วยรองรับแรงงานได้บางส่วน รวมทั้งภาวะการส่งออกอาจจะผ่านพ้นช่วงถดถอยต่ำสุดไปได้) อย่างไรก็ตาม ถ้าเศรษฐกิจไม่ขยายตัวและการฟื้นตัวล่าช้าออกไป ปัญหาการว่างงานจะเป็นภาระหนักสำหรับรัฐบาลที่ต้องเพิ่มมาตรการเยียวยาแก้ไขผลกระทบในขอบเขตที่กว้างขวางและกินระยะเวลายาวนานขึ้น

โดยสรุป จากสัญญาณการว่างงานที่เริ่มปรากฏชัดเจนขึ้นในช่วง 2 เดือนสุดท้ายของปี 2556 ประกอบกับภาคธุรกิจส่งออกจะยังคงมีแนวโน้มถูกกระทบหนักจากความเสี่ยงเศรษฐกิจโลกที่มีโอกาสถดถอยรุนแรงมากขึ้นกว่าที่มีการคาดการณ์กันไว้ก่อนหน้านี้ ทำให้มีความเป็นไปได้ที่จะเห็นการเลิกจ้างในภาคธุรกิจแผ่ขยายออกไปในวงกว้างมากขึ้น นอกจากนี้ เมื่อเข้าสู่ไตรมาสแรก ปี 2556 เป็นช่วงที่การว่างงานตามฤดูกาลจะสูงขึ้น เนื่องจากเป็นช่วงนอกฤดูที่ทำการเกษตรกรรม ทำให้ศูนย์วิจัยกสิกรไทยคาดว่า การว่างงานในไตรมาสแรกจะสูงขึ้นมาเกิน 1 ล้านคน จาก 538,500 คนในเดือนธันวาคม 2555 และเมื่อรวมกับการทยอยเลิกจ้างในภาคธุรกิจในเดือนต่อๆ มา ตลอดจนผู้สำเร็จการศึกษาใหม่ที่คาดว่าจะว่างงานประมาณ 158,000-184,000 คน ก็คาดว่าในช่วงที่ปัญหาการว่างงานรุนแรงที่สุด จำนวนผู้ว่างงานทั้งหมดอาจจะเพิ่มขึ้นไปถึง 1.28-1.52 ล้านคน คิดเป็นอัตราการว่างงานประมาณร้อยละ 3.4-4.0 ของกำลังแรงงานทั้งหมด นับเป็นอัตราที่สูงสุดตั้งแต่ช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจปี 2555 โดยการคาดการณ์ดังกล่าวอยู่ภายใต้สมมติฐานประมาณการเศรษฐกิจของศูนย์วิจัยกสิกรไทย ที่คาดว่า การส่งออกของไทยในปี 2552 อาจจะหดตัวลงร้อยละ 7.0-12.0 ขณะที่อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอาจต่ำเพียงร้อยละ 0.0-1.2 อุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงที่จะลดการจ้างงานในระยะเดือนถัดๆ ไป ได้แก่ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมรถยนต์และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม รองเท้า และผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง อุตสาหกรรมโลหะและผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร ธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว การขนส่งและคมนาคม เป็นต้น ปัญหาการว่างงานอาจจะเข้าขั้นรุนแรงที่สุดประมาณช่วงต้นไตรมาสที่ 2 ก่อนที่จำนวนผู้ว่างงานจะค่อยๆ ลดลงในช่วงครึ่งปีหลัง ส่วนหนึ่งเนื่องจากเหตุผลด้านฤดูกาล ที่เข้าสู่ฤดูกาลเพาะปลูก ทำให้ภาคเกษตรกรรมสามารถดูดซับแรงงานว่างงานตามฤดูกาลกลับเข้าไปทำงานได้มากขึ้น และผู้สำเร็จการศึกษาใหม่ทยอยได้งานทำ ขณะที่ในกรณีที่มาตรการเศรษฐกิจของรัฐบาลบังเกิดผล และการส่งออกผ่านพ้นช่วงถดถอยต่ำสุดไปได้ อาจมีการจ้างงานกลับเข้ามาจากภาคธุรกิจและโครงการของภาครัฐ

อย่างไรก็ตาม ถ้าเศรษฐกิจไม่ขยายตัวและการฟื้นตัวล่าช้าออกไป ปัญหาการว่างงานจะเป็นภาระหนักสำหรับรัฐบาลที่ต้องเพิ่มมาตรการเยียวยาแก้ไขผลกระทบในขอบเขตที่กว้างขวางและกินระยะเวลายาวนานขึ้น ปัญหาการว่างงานถือเป็นวาระสำคัญเร่งด่วนอันดับต้นๆ ของประเทศ ที่ภาครัฐต้องเร่งหาแนวทางป้องกัน รวมทั้งเตรียมมาตรการรองรับกับจำนวนผู้ถูกเลิกจ้างโดยธุรกิจภาคเอกชนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ที่ผ่านมา รัฐบาลได้บรรจุมาตรการแก้ไขปัญหามว่างงานไว้ในมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจหลายแนวทางอย่างไรก็ตาม มาตรการส่วนใหญ่มุ่งช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนระยะสั้น เช่น การลดค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภค การให้เงินช่วยเหลือค่าครองชีพซึ่งมุ่งไปที่ผู้รายได้น้อย การสนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ ขณะที่มาตรการช่วยเหลือไปที่หัวใจหลักของปัญหาคือการทำให้คนมีงานทำนั้น ส่วนหนึ่งรัฐบาลได้มีแผนดำเนินการไว้ เช่น โครงการเพิ่มศักยภาพผู้ว่างงานเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมในชุมชน วงเงิน 6,900 ล้านบาท โครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและงานก่อสร้างในท้องถิ่น และการก่อสร้าง (เช่น การจัดทำและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม แหล่งน้ำขนาดเล็กเพื่อการจัดการน้ำ การก่อสร้างทางในหมู่บ้าน การก่อสร้างอาคารที่พักอาศัยชั่วคราวการสำรวจขั้นประทวน การปรับปรุงสถานีอนามัย) วงเงินรวมประมาณ 7,200 ล้านบาท รัฐบาลควรเร่งดำเนินการมาตรการที่มีแผนการอยู่แล้วให้เกิดผลโดยเร็ว แต่ต้องยอมรับว่ามาตรการที่ออกมาอาจยังไม่เพียงพอที่จะรับมือปัญหา โดยในกรณีเลวร้าย ถ้าการว่างงานสูงถึงไปถึง 1.5 ล้านคน หมายความว่าในระบบเศรษฐกิจจะมีผู้ว่างงานเพิ่มขึ้นเกือบ 1 ล้านคนจากปีก่อน ในระยะจากนี้จนถึงสิ้นไตรมาสที่ 2 ปัญหาการว่างงานคงจะเป็นโจทย์

ใหญ่ของรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจต้องเตรียมแผนมาตรการเพิ่มเติมเพื่อพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่อาจจะรุนแรงกว่าที่คาด ศูนย์วิจัยกสิกรไทย มองว่าหากรัฐบาลจะมีมาตรการชุดใหม่ออกมา ควรให้เป็นมาตรการมุ่งไปที่การสร้างงานโดยตรงเพื่อรองรับผู้ว่างงาน ซึ่งน่าจะเป็นการแก้ไขปัญหาที่มีผลต่อเนื่องและยั่งยืนมากขึ้นขณะเดียวกัน รัฐบาลอาจต้องมีการแผนการจัดหางบประมาณเพิ่มเติมสำหรับโครงการดังกล่าว เพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการว่าจ้างผู้ว่างงาน (ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งรัฐบาลจ้างโดยตรง หรือการให้ความช่วยเหลือธุรกิจที่มีจ้างงานตามแนวนโยบายของรัฐบาล) ทั้งนี้ ในกรณีของผู้ว่างงานที่มีทักษะความรู้ อาจหาช่องทางให้มีการสร้างงานที่สามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ ตัวอย่างเช่น การเชื่อมโยงแรงงานเหล่านั้นเข้ากับโครงการเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชนของรัฐบาล ให้เกิดการพัฒนากลุ่มหรือต่อยอดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์สำหรับชุมชนท้องถิ่น ขณะเดียวกัน ก็มีโครงการพัฒนาทักษะเสริมอาชีพเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้ว่างงานเพื่อออกไปประกอบอาชีพต่อไป ซึ่งถ้าโครงการภายใต้งบประมาณของรัฐบาลต่างๆ ได้ถูกออกแบบให้มีการสร้างตำแหน่งงาน การพัฒนาทักษะความรู้ในการทำงาน และการพัฒนาศักยภาพการแข่งขันของประเทศควบคู่กันไปด้วย จะทำให้การใช้งบประมาณที่มีอยู่จำกัดก่อเกิดผลทวีคูณทางเศรษฐกิจได้มาก ขณะเดียวกัน มาตรการต่างๆ เหล่านี้จะต้องมีการดำเนินการอย่างเร่งด่วนและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ก่อเกิดผลในการช่วยเหลือผู้ว่างงานที่กำลังเดือดร้อนอย่างแท้จริง

4.2 โลกาภิวัตน์ทางด้านเศรษฐกิจ (Globalization of the Economy)

จากการค้นคว้าจากเอกสารหรือบทความทางวิชาการ พบว่าส่วนใหญ่ จะกล่าวถึง การผสมผสานกันระหว่างอุดมการณ์ระบบการตลาดแบบเสรีนิยม (Liberalism) กับ ความเจริญก้าวหน้าของกาติดต่อสื่อสารรวมทั้งเทคโนโลยีการขนส่งซึ่งทำให้เกิดการเคลื่อนย้าย สินค้า บริการ และเงินทุน จากประเทศที่เป็นแกนกลางแห่งการพัฒนาโลก (Core Countries) อันหมายถึงประเทศที่พัฒนาแล้วทางตะวันตก อาทิเช่น สหรัฐอเมริกา ไปยังประเทศที่อยู่ระหว่างกึ่งชายขอบ (Semi-Periphery) ซึ่งหมายถึง ประเทศที่กำลังพัฒนา และประเทศที่อยู่ชายขอบแห่งการพัฒนา (Periphery) ซึ่งหมายถึงประเทศด้อยพัฒนา ตามลำดับ ชาตินี้ตะวันตกต้องการที่จะเปิดตลาดโลกสำหรับสินค้าที่ตนผลิตขึ้นและกอบโกยความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากร แรงงานราคาถูกจาก ประเทศที่กำลังพัฒนาหรือด้อยพัฒนา ผ่านทางการกำหนดนโยบายของผู้เรื่องอำนาจในประเทศอื่นเอื้อประโยชน์ให้แก่การแสวงหาผลประโยชน์ บรรดาประเทศเหล่านี้จะใช้กฎระเบียบของสถาบันการเงินระหว่างชาติรวมทั้งข้อตกลงทางการค้าเพื่อบีบบังคับให้บรรดาประเทศที่ยากจนต้องถูกผนวกและลดกำแพงภาษีนำเข้า ยอมปล่อยให้กิจการของรัฐตกอยู่ภายใต้การบริหารงานของต่างชาติ ย่อหย่อนในด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมรวมทั้งรวมทั้งการลดมาตรฐานการครองชีพของแรงงานฝีมือ

4.3 ค่านิยม (Value) โลกาภิวัตน์ได้สร้างค่านิยมผ่านทางข้อมูลข่าวสาร โดยแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ กล่าวคือ

4.3.1 ค่านิยมทางการเมือง ทุกประเทศในโลกต้องเป็นแนวประชาธิปไตยแบบตะวันตก ซึ่งประเทศต่างๆ หากจะต้องมีรูปแบบการเมืองการปกครองในแบบเดียวกัน มิฉะนั้นก็จะถูกคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ หรือใช้กำลังทหารเข้าไปปลดปล่อยให้เป็นประชาธิปไตย โดยไม่สนใจต่อความพร้อมหรือวิถีชีวิตของคนในประเทศเหล่านั้น ซึ่งการเมืองในระบบประชาธิปไตย เมื่อถูกผ่านการครอบงำผ่านทางข้อมูลข่าวสารจากโลกตะวันตก ก็จะทำให้ประชาชนมีค่านิยมที่จะเลือกผู้นำที่มีแนวความคิดแบบการค้าเสรีหรือเป็นนายทุนเศรษฐกิจแบบตะวันตกไปเป็นรัฐบาล ซึ่งก็จะมีการแก้ไขกฎหมาย เพื่อเปิดโอกาสให้บริษัทข้ามชาติสามารถเข้าไปแข่งขันกับธุรกิจท้องถิ่น ซึ่งมีความอ่อนแอกว่า ซึ่งจะมีผลต่อจะต้องมีการพึ่งพาโลกตะวันตก

4.3.2 ค่านิยมทางเศรษฐกิจ โลกจะมีการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการ มีการแบ่งงานกันทำ (Division of Labor) โดยถือหลักการว่าที่ไหนถูกก็ผลิตหรือซื้อที่นั่น โดยต่างฝ่ายจะใช้มาตรการทางภาษีให้มันน้อยที่สุด โดยโลกตะวันตกก็จะมีกรปกป้องธุรกิจที่ไม่สามารถแข่งขันกันได้ในรูปแบบของการกีดกันทางการค้า ในแบบที่เรียกว่า Non Tariff Barrier (NTB) การค้า

ของโลกจะตกอยู่ภายใต้กติกาขององค์การการค้าโลก (World Trade Organization - WTO) ที่โลกตะวันตกไม่ประเทศเป็นผู้ประกอบการ และข้อตกลงในลักษณะที่เป็นทวิภาคี ได้แก่ ที่มาในรูปแบบของเขตการค้าเสรี (Free Trade Area –FTA) ซึ่งหาก WTO ไม่สามารถเอื้อประโยชน์ก็จะมีการทำข้อตกลงความร่วมมือในระดับภูมิภาค ยกตัวอย่างเช่น เขตการค้าเสรีอาเซียน (Asian Free Trade Area - AFTA), ความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศเอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation - APEC) เป็นต้นดังนั้น การค้าเสรีของ Globalization นั้นจึงเป็นความเสรีบนความไม่เท่าเทียมกัน ซึ่งไม่ใช่ความยุติธรรมทางการค้า

4.3.3 ค่านิยมทางสังคม โดยการครอบงำทางสังคมวัฒนธรรม โดยผ่านทางข้อมูลข่าวสาร ทำให้การค้าของโลกจะเกี่ยวข้องกับเรื่องสิทธิมนุษยชน (Human Right) การบริโภคนิยม (Consumerism) การนิยมวัตถุ (Materialism) รวมถึงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Environment) ซึ่งจะอนุรักษ์เฉพาะในสิ่งที่ประเทศด้อยพัฒนาไม่พร้อม แต่โลกตะวันตกพร้อม

4.3.4 ค่านิยมการปกป้องทางการค้า (Protectionism) การค้าโลกาภิวัตน์ จะเกิดขึ้นพร้อมกับการปกป้องทางการค้าในรูปแบบของลิขสิทธิ์ ซึ่งส่วนใหญ่เจ้าของลิขสิทธิ์ก็จะมาจากโลกตะวันตก ซึ่งจะใช้ลิขสิทธิ์เป็นเครื่องมือในการปกป้องสินค้าและบริการ นอกเหนือจากการใช้มาตรการทางการเงิน ผ่านกองทุนต่างๆ ยกตัวอย่างเช่นกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund - IMF) หรือ ธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย (Asian Development Bank - ADB)และ ฯลฯ ซึ่งองค์กรทางด้านเศรษฐกิจระดับโลกเหล่านี้มักจะมีเงื่อนไขที่เป็นประโยชน์ต่อธุรกิจข้ามชาติ ก็จัดเป็นส่วนหนึ่งของการปกป้อง รวมทั้งการใช้มาตรการที่ป้องกันผู้ก่อการร้ายของก็อยู่ในกระแสของโลกาภิวัตน์เช่นกัน อีกความหมายหนึ่งของโลกาภิวัตน์ทางด้านเศรษฐกิจ คือ การที่โลกเราเป็นโลกไร้พรมแดน เป็นโลกที่เรียกว่า **Borderless World** คือ เป็นโลกของการไหลเวียนทางสินค้า การเงินและบริการ หรือเป็นยุคที่เรียกว่า **Free Trade** คือ ยุคการค้าเสรี “โลกาภิวัตน์” เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทุกที่ทั่วโลกในสังคมปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นแง่มุมทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม กระแสโลกาภิวัตน์ได้แทรกซึมเข้าไปและส่งผลกระทบให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่างๆ โดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจเพราะเกิดการโต้เถียงกันถึงผลของโลกาภิวัตน์ว่าเป็นตัวการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านความร่ำรวยและความยากจนในแต่ละประเทศ อย่างไรก็ตาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแพร่กระจายของกระแสโลกาภิวัตน์นี้ก็แตกต่างกันออกไปตามความคิดของคนซึ่งอยู่ต่างสังคมกัน ดังนั้นกระแสโลกาภิวัตน์จึงส่งผลเด่นชัดในแง่มุมของเศรษฐกิจเพราะกระแสโลกาภิวัตน์เกิดจากการพัฒนาของระบบทุนนิยมนั่นเอง เพราะฉะนั้นการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจ และสังคมรอบโลกเป็นผลมาจากการเกิดการหมุนเวียนของสินค้าและการให้บริการเงินทุน คนและการพัฒนาการทางความคิดต่างๆ กระบวนการเหล่านี้เป็นผลมาจากนวัตกรรมใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นโดยมนุษย์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถเห็นได้ชัดเจนจากการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้าขายแลกเปลี่ยนและการหมุนเวียนทางการเงิน การเติบโตทางกิจกรรมการค้าขายระหว่างประเทศนี้สามารถเกิดขึ้นได้ในหลายแบบ กิจกรรมการค้าขายนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นการค้าขายระหว่างบริษัทข้ามชาติใหญ่ๆ เท่านั้น แต่สามารถเกิดขึ้นได้ในหลายรูปแบบและระดับชั้นเช่น การค้าขายระหว่างพ่อค้าปลีกตามแนวพรมแดน ไทย-พม่า เพราะกิจกรรมการค้าขายเหล่านี้เป็นแรงผลักดันส่วนหนึ่งของกระแสโลกาภิวัตน์เช่นกัน หรือที่เรียกว่า “**Cross-border economic activities**”

“**Economic Globalization**” คือ กระบวนการการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจที่รวดเร็วระหว่างประเทศ กระบวนการเหล่านี้ถูกผลักดันให้ขับเคลื่อนโดยการค้าระหว่างประเทศ (International Trade) การนำเงินเข้ามาลงทุนของต่างชาติ (Foreign Direct Investment) และโดยระบบเงินทุนที่หมุนเวียน กระบวนการเหล่านี้แสดงออกในตัวมันเองในรูปแบบของกิจกรรมต่างๆ ดังต่อไปนี้การค้าขายแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศทางสินค้าและบริการ (International Trade of Goods and Services) โลกาภิวัตน์ ทางด้านเศรษฐกิจ (Globalization of Economy)

4.4 ฟื้นความจริงไม่ไหว ทั้งสภาพัฒน์ สศค. หอการค้า แบงก์กรุงศรี ประสานเสียงหันเป้าจีดีพีปีนี้ลง คาดโตไม่เกิน **4.5%** ผลพวงปัจจัยลบรุมรอบด้าน แกมรัฐบาลยังเสื่อมศรัทธาจากประชาชนพิษจำนำข้าวหลายหน่วยงานด้านเศรษฐกิจได้ปรับลดอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยปี **2556** ลง สภาพัฒน์ กล่าวในงานเสวนา “อัปเดตเศรษฐกิจโค้งแรก ฝ่าปัจจัยเสี่ยงครึ่งปีหลัง” ว่า สศค.ยังมีความเป็นห่วงเกี่ยวกับภาพรวมเศรษฐกิจในปี **2556** เนื่องจากยังมีปัจจัยกดดันสำคัญหลายเรื่อง และอาจมีความเป็นไปได้ว่าจะมีการปรับประมาณการเศรษฐกิจไทยในปีนี้อีก จากเดิมที่คาดว่าจะสามารถขยายตัวได้ **4.2-5.2%** “หลังจากตัวเลขจีดีพีไตรมาส **1** ปี **2556** ออกมาอยู่ที่ **5.3%** ยอมรับว่าเป็นตัวเลขที่ไม่น่าพอใจนัก แต่ก็มีความเป็นไปได้ว่าตัวเลขดังกล่าวจะกลายเป็นอัตราที่สูงที่สุดในปีนี้ก็ได้ ขณะที่ไตรมาส **2** ซึ่งผ่านมา **2** เดือน คือ เม.ย.-พ.ค.จีดีพียังมีแนวโน้มอ่อนตัวลงกว่าที่คาดการณ์” ปีนี้เศรษฐกิจไทยยังคงเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง แม้ช่วงไตรมาส **1** เศรษฐกิจจะชะลอตัวลงบ้างก็ตาม จากปัญหาเงินบาทแข็งค่า ดังนั้น เชื่อว่าการลงทุนภาคเอกชนจะกลายมาเป็นตัวขับเคลื่อนที่สำคัญได้ โดยประเมินว่าปีนี้การลงทุนภาคเอกชนจะขยายตัวได้ **10-12%** ไกลเคียงปีก่อน แม้เศรษฐกิจจีนจะมีสัญญาณชะลอตัวลงก็ตามยอมรับว่ามีความเป็นห่วงภาคส่งออกของไทยในปีนี้จะสามารถขยายตัวได้ตามทกระทรวงพาณิชย์คาดการณ์ไว้ที่ **7-7.5%** หรือไม่ โดยคาดว่าน่าจะขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่า **5%** เท่านั้น เนื่องจากช่วง **5** เดือนแรกของปี การส่งออกขยายตัวได้เพียง **1.86%** เท่านั้น ซึ่งหากคำนวณเป็นค่าเงินบาท การส่งออกจะติดลบถึง **11.73%** ได้ปรับประมาณการเศรษฐกิจไทยปี **2556** ลดเหลือ **4.5%** จากเดิมคาดว่าจะขยายตัวได้ **4.8-5.8%** ขณะที่ไตรมาส **2** ปี **2556** คาดว่าจีดีพีจะขยายตัวได้ **4%** พร้อมทั้งคาดว่าไตรมาส **3** จีดีพีน่าจะขยายตัวได้มากกว่า **4%** ผู้ศึกษามองว่าหากต้องการให้เศรษฐกิจไทยสามารถเติบโตได้ในอัตราที่สูงกว่าคาดการณ์ภาครัฐจะต้องมีการเร่งเบิกจ่ายโครงการลงทุนของภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนตามแผนบริหารจัดการน้ำของภาครัฐ วงเงิน **3.5** แสนล้านบาท และโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ภายใต้ พ.ร.บ.กู้เงิน **2** ล้านล้านบาท รวมถึงต้องมีการส่งเสริมการส่งออกสินค้าให้เป็นไปตามเป้าหมายของกระทรวงพาณิชย์ รวมทั้งมีการกระตุ้นการท่องเที่ยวแก่ชาวต่างชาติเพิ่มขึ้น ซึ่งจะช่วยให้เศรษฐกิจไทยปี **2556** เติบโตได้ไม่น้อยกว่า **5%**” แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปีนี้คาดว่าจะขยายตัวได้เพียง **4.4-4.5%** ต่ำกว่าหลายฝ่ายประมาณการเอาไว้ที่ระดับ **5%** ทั้งนี้ เป็นผลมาจากความไม่เชื่อมั่นต่อโครงการรับจำนำข้าวของรัฐบาล เพราะเป็นช่องทางที่จะทำให้เกิดการคอร์รัปชันสูง

4.5 สถานการณ์เศรษฐกิจของไทยในปัจจุบัน ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจแบบเปิด (open economy) คือเป็นประเทศที่ติดต่อทำการซื้อขายสินค้าและบริการกับประเทศเพื่อนบ้าน การค้าระหว่างประเทศจึงมีบทบาทสำคัญในฐานะกลไกในการพัฒนาและนำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่ประเทศ รวมทั้งมีส่วนสำคัญในการผลักดันให้เศรษฐกิจของประเทศขยายตัวอย่างรวดเร็ว นับตั้งแต่ พ.ศ. **2504** ซึ่งเป็นปีที่รัฐบาลประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ **1** มาเป็นแนวทางในประเทศ การค้าระหว่างประเทศของไทยที่ผ่านประเทศไทยส่วนใหญ่จะขาดดุลการค้า และได้ดุลการค้าการชำระเงินเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากสินค้าส่งออกของไทยส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าเกษตรกรรม ได้แก่ ข้าว ยางพารา ไม้สัก ทุเรียน ข้าวโพด ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง กุ้งสด ทุเรียน มังคุดและที่ส่งออกมากขึ้น โดยเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญได้แก่ ซีเมนต์ อัญมณี ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ผ้าไหมไทย แต่ในขณะเดียวกัน ประเทศไทยก็ได้นำเข้าสินค้าเยอะมาก เป็นเหตุให้เราขาดดุลการค้า สามารถจำแนกสินค้านำเข้าได้ดังนี้

-สินค้าอุปโภคบริโภคประเภทอาหาร ผลิตภัณฑ์นม เครื่องดื่ม เครื่องใช้ในบ้าน มีแนวโน้มลดลงเพราะมีการผลิตทดแทนการนำเข้า และพัฒนาไปสู่การผลิตเพื่อการส่งออก

-สินค้ากึ่งสำเร็จรูปและวัตถุดิบ เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมภายใน มีแนวโน้มสูงขึ้น

-สินค้าประเภททุน ได้แก่ เครื่องจักร เครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องทุนแรงรถแทรกเตอร์ ปู่ยเคมี มีแนวโน้มสูงขึ้น

-สินค้าอื่นๆ ได้แก่ รถยนต์ เชื้อเพลิง อะไหล่รถยนต์ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ในรอบระยะ 10 ปีที่ผ่านมาอัตราการนำเข้าสินค้าของไทยสูงมากขึ้น เนื่องจากการเร่งพัฒนาประเทศมีความจำเป็นต้องนำเข้าสินค้าทุนมากขึ้น การบริโภคของคนในประเทศเพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากพฤติกรรมการบริโภคเลียนแบบ ซึ่งมักจะเป็นสินค้าฟุ่มเฟือยและมีราคาสูง นอกจากนี้ประเทศไทยส่งเสริมการค้าเสรี ควบคุมการนำเข้าเพียงไม่กี่รายการ จึงมีการนำเข้าสินค้าอย่างมาก จากสาเหตุเหล่านี้ เป็นเหตุให้ประเทศไทยขาดดุลการค้ามาตลอด เศรษฐกิจและการค้าของไทยในระยะที่ผ่านมาจะขยายตัวในอัตราที่สูงมาก แต่จากสถานการณ์เศรษฐกิจและการค้าของโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปกล่าวคือ ได้มีการนำมาตรการใหม่ๆ มาเป็นข้ออ้างในการกีดกันการค้ามากขึ้น เช่น การใช้มาตรการต่อต้านการทุ่มตลาด และ ตอบโต้การอุดหนุนการนำเข้าโดยอัตโนมัติ โดยใช้เหตุผลทางสุขอนามัย มาตรฐานสินค้าหรือสิ่งแวดล้อม การแข่งขันในตลาดการค้าโลกที่มีความเข้มข้นยิ่งขึ้น ในส่วนของประเทศไทยนอกจากแสวงหาผลประโยชน์จากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการค้าของโลกโดยเข้าร่วมในกลุ่มเศรษฐกิจการค้าที่มีผลประโยชน์สอดคล้องกันและผลักดันให้มีการพัฒนาอาเซียนเป็นเขตการค้าเสรีแล้ว จะต้องพัฒนาสินค้าออกของไทยให้มีศักยภาพในการแข่งขันมากขึ้นทั้งในด้านคุณภาพ มาตรฐานสินค้า และประสิทธิภาพในการผลิตเพื่อรักษาส่วนแบ่งตลาดสินค้าไทยในตลาดโลก รวมทั้งจะต้องแสวงหาช่องทางที่จะขยายการลงทุนของไทยไปในภูมิภาคต่างๆ ให้มากขึ้นทั้งในลักษณะของการลงทุนโดยตรงและการร่วมทุน เพื่อเป็นช่องทางให้สินค้าออกของไทยกระจายไปสู่ตลาดต่างๆ ได้ง่ายขึ้น ภาวะการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองนั้น ย่อมก่อให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาตามลักษณะแห่งปัจจัยในแต่ละด้าน สำหรับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ นับได้ว่ามีความสำคัญ ใหญ่หลวง จะมีผลกระทบเช่นไรต่อการดำรงชีพของประชาชนโดยส่วนรวมในแต่ละช่วงเวลา ตลอดจนจะต้องพิจารณาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยว่ามีแนวโน้มดำเนินไปอย่างไร ประสานสอดคล้องกับปัจจัยต่างๆ ในขณะนั้นหรือไม่เพียงใด สมควรที่จะได้ปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องด้านใดบ้าง ทั้งนี้เพื่อที่จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคมส่วนรวมโดยแท้จริง ปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในขณะนี้ มีสาเหตุมาจากการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจที่มุ่งจะรักษาอัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในอัตราสูง จึงทำให้มีการพึ่งพาปัจจัยภายนอกประเทศเกินสมควร จากการติดตามสถานการณ์ทางเศรษฐกิจปัญหาต่างๆ เหล่านี้จะคงอยู่ต่อไปและจะทวีความรุนแรงมากขึ้น หากไม่มีการปรับปรุงโครงสร้างการผลิต การนำเข้า และการส่งออก ตลอดจนการแก้ไขนโยบายเศรษฐกิจหลายๆ ด้านอย่างมีระเบียบแบบแผน ปัญหาเหล่านี้ก็จะยิ่งสะสมเพิ่มพูนขึ้นจนยากที่จะแก้ไข

4.6 การเมืองระหว่างประเทศ (International Politics) การเมืองระหว่างประเทศมีสภาพเหมือนและแตกต่างกับการเมืองภายในประเทศ ที่มีสภาพเหมือนกัน คือ การเมืองระหว่างประเทศมีลักษณะเป็นการต่อสู้ระหว่างประเทศต่างๆ ซึ่งมีจุดประสงค์จะสนใจหรือบังคับให้อีกฝ่ายหนึ่งยอมตามที่ต้องการ ส่วนที่แตกต่างกับการเมืองในประเทศ คือ การเมืองระหว่างประเทศเป็นการต่อสู้แข่งขันที่ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวว่ามีวิธีการอะไรที่นำมาปฏิบัติไม่ได้ และยังไม่ผู้ตัดสิน ขาดองค์การกลางที่จะลงโทษประเทศที่ละเมิดกฎเกณฑ์บางอย่างที่ยอมรับกัน ดังนั้นประเทศต่าง ๆ จึงมักจะใช้วิธีการทุกอย่างที่จะให้ประโยชน์แก่ตน โดยไม่คำนึงถึงศีลธรรมแต่ละประเทศจึงพยายามแข่งขันกัน เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจของชาติตน การใช้อำนาจ (Power) ระหว่างรัฐ เช่นกรณีอเมริกาใช้อำนาจกับอิหร่านเพื่อบีบบังคับให้อิหร่านยุติโครงการนิวเคลียร์ “อำนาจ” (Power) คือ ความสามารถหรือขีดความสามารถหรือปริมาณความสามารถของผู้แสดงบทบาทระหว่างประเทศซึ่งผู้แสดงบทบาทระหว่างประเทศ (International Actors) มีทั้งที่เป็นรัฐและไม่ใช่อำนาจ ได้แก่ องค์การระหว่างประเทศ เป็นต้น ในการทำให้ผู้แสดงบทบาทอื่นกระทำในสิ่งที่ตนต้องการให้กระทำ หรือละเว้นกระทำในสิ่งที่ตนเองไม่ต้องการให้กระทำ โดยใช้วิธีการ 2 วิธี คือ

-ใช้วิธีการรุนแรง เช่น ใช้การบังคับ ช่มชู้ การคุกคามทางทหาร การแข่งขัน สงคราม เป็นต้น

-ใช้วิธีการไม่รุนแรง เช่น โน้มน้าว จูงใจ ให้รางวัล การให้สิ่งตอบแทน การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์

Chapter 5

DISCUSSIONS

5.1 คุณสมบัติ 11 ประการ ของการเป็นผู้ประกอบการรายใหม่การมีกิจการสักอย่างเป็นของตนเองอาจเป็นความใฝ่ฝันของใครหลายคน แต่คนล่าฝันจำนวนไม่น้อยกลับก้าวพลาดอย่างน่าเสียดาย เพราะแม้แต่ใส่ใจองค์ประกอบภายนอกมากกว่าองค์ประกอบภายในซึ่งใกล้ตัวมากที่สุดนั่นคือ "คุณสมบัติส่วนตัว" คุณสมบัติส่วนตัวของเจ้าของกิจการถือเป็นส่วนสำคัญเพราะสามารถนำไปปรับใช้ต่อยอดธุรกิจได้ อีกทั้งยังเป็นเกณฑ์ชี้วัดความสำเร็จในการทำกิจการของบุคคลนั้นได้ค่อนข้างสูง ซึ่งคุณสมบัติเบื้องต้นที่สำคัญของผู้อยากเริ่มกิจการตัวเองมีดังต่อไปนี้

5.1.1 รู้จักตนเอง หากอยากให้กิจการประสบความสำเร็จในอนาคต คุณสมบัติแรกที่เจ้าของกิจการควรมีคือการ "รู้จักตนเอง" รู้ว่าสิ่งไหนคือสิ่งที่ตนเองต้องการ สิ่งไหนใช่ สิ่งไหนไม่ใช่ สำรองความต้องการในจิตใจของตนเองเสียก่อนว่าลึกๆ แล้วอะไรคือความต้องการพื้นฐานที่เรามองหาอยู่อย่างแท้จริง นอกจากนี้แล้วการรู้จักตนเองยังหมายถึงการเข้าใจว่าตัวเองมีบุคลิกภาพและนิสัยอย่างไร เช่น บางคนวาดฝันอยากทำกิจการเกี่ยวกับทำบริษัทโฆษณา แต่กลับล้มเหลวอย่างไม่เป็นท่า เพราะอุปนิสัยใจคอเป็นคนอารมณ์ร้อนโกรธง่าย ไม่เหมาะกับการวงการโฆษณาซึ่งเราต้องคอยเอาใจลูกค้าตลอดเวลา

5.1.2 ความรู้คือคุณสมบัติพื้นฐานสำคัญที่สุด ซึ่งผู้คิดอยากสร้างกิจการของตนเองจำเป็นต้องมี เพราะความรู้เปรียบเสมือนใบเบิกทางในการริเริ่มสร้างกิจการให้ประสบความสำเร็จ โดยความรู้ที่สำคัญที่เจ้าของกิจการควรมีประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการทำกิจการและความรู้เฉพาะทางเกี่ยวกับกิจการที่จะทำ ซึ่งความรู้ที่ดีคือสิ่งที่สามารถนำมาปรับใช้ในการบริหารกิจการได้อย่างเหมาะสมและมีประโยชน์ นอกจากนี้ยังเป็นสิ่งที่สามารถแสวงหาได้ตลอดเวลา จึงไม่เป็นปัญหาหากผู้ที่ต้องการจะเริ่มประกอบกิจการไม่มีความรู้และประสบการณ์ในบางเรื่องมาก่อน เพราะสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมและค่อยๆ เรียนรู้ได้

5.1.3 ความคิดสร้างสรรค์ สิ่งต่างๆ บนโลกล้วนได้มีผู้ทดลองทำมาหมดแล้ว ดังนั้นผู้มีความคิดสร้างสรรค์จึงค่อนข้างจะได้เปรียบในการเริ่มสร้างกิจการแนวใหม่ขึ้นมา เพราะเราสามารถนำความคิดสร้างสรรค์มาเพิ่มความน่าสนใจให้กับกิจการได้ อีกทั้งยังอาจสร้างกระแสดึงดูดกลุ่มลูกค้าให้เข้ามาทดลองซื้อสินค้าและบริการของเรามากขึ้น แต่หากเราทำสินค้าและบริการแบบเดิมๆ ก็อาจต้องเสียเงินค่าโฆษณามากมายโดยเช่นเหตุ อาจถือได้ว่าความคิดสร้างสรรค์อาจเป็นการโฆษณาตัวเองเองก็เป็นได้ ดังนั้นหากมีไอเดียสร้างสรรค์เด็ดๆ ก็อย่าเก็บไว้คนเดียว ควรทำมาพัฒนาต่อยอดกิจการจะดีกว่า

5.1.4 ความกล้าและความเป็นผู้นำ ความกล้าในที่นี้หมายถึงความกล้าในเรื่องการตัดสินใจลงมือทำในเรื่องต่างๆ เพราะในโลกของธุรกิจมีการแข่งขันสูงและไม่มีใครยอมใคร ผู้มีความกล้าเท่านั้นจึงจะสามารถอยู่รอดได้ในการทำกิจการ ทั้งเรื่องของความกล้าตัดสินใจในเรื่องแนวทางการทำธุรกิจที่ไม่เคยมีใครทำมาก่อน อาทิ ความกล้าในการแจกชิมการ์ดโทรศัพท์มือถือฟรีของบริษัทผู้ให้บริการเครือข่ายมือถือรายหนึ่งจนกลายเป็นปรากฏการณ์ใหม่และยังสร้างฐานลูกค้าได้เป็นจำนวนมากอีกด้วย นอกจากนี้ความเป็นผู้นำยังมีส่วนสำคัญสำหรับเจ้าของกิจการเช่นกัน เพราะจะช่วยให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความศรัทธาและความน่าเชื่อถือซึ่งจะเป็นผลดีต่อระบบปกครองภายในบริษัทและจะกลายมาเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินกิจการในที่สุด

5.1.5 รักในสิ่งที่ทำ การที่กิจการจะประสบความสำเร็จได้ส่วนหนึ่งต้องมาจากตัวเจ้าของกิจการเองมีใจรักในสิ่งดังกล่าวเสียก่อน ความรักในสิ่งที่ทำจะช่วยให้เจ้าของกิจการพยายามศึกษาหาความรู้เพื่อนำมาพัฒนาสร้างสรรค์ต่อยอดกิจการของตนเองให้ออกมาดีที่สุด โดยปราศจากความเหน็ดเหนื่อยและเบื่อหน่ายซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้กิจการไม่อาจเจริญก้าวหน้า

5.1.6 มีความพยายาม กิจกรรมที่ล้มเหลวจำนวนมากมักมีสาเหตุมาจากการขาดความพยายามและอดทนของตัวเจ้าของกิจการเอง หลายครั้งหลายโอกาสเราต้องอาศัยความพยายามอดทนมากเป็นพิเศษ อาทิ การขายงานให้ลูกค้า การขายสินค้าและบริการให้ผู้บริโภค หากปราศจากซึ่งความอดทนแล้วละก็ สิ่งต่างๆ เหล่านี้คงเป็นเรื่องยากที่จะประสบความสำเร็จ

5.1.7. ความประหยัดเพราะธุรกิจคือเรื่องของการใช้เงิน ดังนั้นหากคิดริเริ่มทำกิจการ เจ้าของกิจการควรต้องมีคุณสมบัติประหยัดอยู่บ้างไม่มากก็น้อย หรือที่เรียกกันง่าย ๆ ว่าใช้เงินเป็น เพราะสิ่งนี้จะช่วยให้เราสามารถควบคุมดูแลให้ใช้จ่ายเฉพาะสิ่งจำเป็นจริงๆ เท่านั้น ทั้งยังเป็นการสร้างรูปแบบการบริหารเงินในองค์กรและเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับลูกน้องในการเบิกใช้เงินของกลางด้วย

5.1.8 มีไหวพริบ ธุรกิจคือการแข่งขันกันตลอดเวลา คุณสมบัติเรื่องไหวพริบและปฏิภาณจึงเป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่เจ้าของกิจการจำเป็นต้องมี ผู้มีไหวพริบเป็นเลิศและช่างสังเกตจะรู้ว่เวลาไหนคือโอกาสเปิดเกมรุกเพิ่มยอดขาย เวลาไหนมีโอกาสเพลี่ยงพล้ำต่อคู่แข่ง หรือควรถอยห่างและรีบทหาทางออกให้กิจการของตนเอง เจ้าของกิจการที่ดีควรมีไหวพริบเพื่อช่วยให้กิจการสามารถอยู่รอดปลอดภัยต่อไปได้

5.1.9 เงินทุนเป็นสิ่งสำคัญมากที่ผู้ประกอบการต้องมี ถือเป็น **1 ใน 10** ของคุณสมบัติจำเป็นของผู้ประกอบการเลยทีเดียว หากกิจการใดขาดไร้ซึ่งเงินทุนแล้วละก็ กิจการนั้นก็ยากที่จะเกิดขึ้นได้ หรือหากเกิดขึ้นแล้วก็อาจขาดสภาพคล่องในการบริหารเงิน ทั้งนี้ผู้ประกอบการอาจไม่จำเป็นต้องมีเงินทุนครบตามจำนวนมูลค่าของกิจการที่ต้องการสร้างก็ได้ ขอเพียงแต่ให้มีเงินทุนจำนวนหนึ่งบ้างเท่านั้น ส่วนเงินที่ขาดไปก็สามารถกู้ยืมจากแหล่งเงินทุนอย่างธนาคารก็ได้ เพียงแต่ว่าผู้ประกอบการซึ่งมีเงินทุนพร้อมอยู่แล้วจะได้เปรียบในบางเรื่อง อย่างเช่น การขอกู้เงินจากธนาคาร ทางธนาคารอาจพิจารณาให้วงเงินกู้กับผู้ประกอบการซึ่งมีเงินทุนมากกว่าเพราะมีความเสี่ยงเรื่องหนี้สูญน้อยกว่าผู้ประกอบการที่ไม่มีเงินทุนเลย

5.1.10 การสนับสนุนจากคนรอบข้างคุณสมบัตินี้คือคุณสมบัติเบื้องต้นอย่างสุดท้ายที่เจ้าของกิจการขั้นเริ่มต้นพึงมี การมีผู้สนับสนุนโดยเฉพาะบุคคลรอบข้างจะช่วยในด้านกำลังใจในการทำงาน นอกจากนี้ยังอาจได้รับความช่วยเหลือเรื่องเงินทุนเมื่อเกิดภาวะขาดสภาพคล่อง คำแนะนำเมื่อเกิดปัญหา และะายังอาจได้ฐานลูกค้ากลุ่มใหม่ผ่านการแนะนำจากกลุ่มคนที่ให้การสนับสนุนเราก็เป็นไปได้

5.1.11 ความรู้รอบตัวการสำรวจคุณสมบัติเบื้องต้นที่เจ้าของกิจการหน้าใหม่พึงมีก่อนเริ่มลงมือสร้างกิจการถือว่ามีความจำเป็นมาก เพราะหากเราขาดคุณสมบัติใดคุณสมบัติหนึ่งไปอาจเปรียบเสมือนมีช่องโหว่และจุดอ่อน แต่นั่นก็ไม่ใช่เรื่องใหญ่เกินแก้ไข หากเราต้องมีความเพียรพยายามให้มากขึ้นกว่าเดิม ขยันใฝ่รู้และฝึกฝนตนเองเพื่อเติมเต็มช่องว่างนั้นให้เต็มก่อนจะเริ่มสร้างกิจการในฝันของตัวเองให้เป็นความจริง

5.2 เศรษฐกิจไทยในปี 2556(2013)¹

การประเมินอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในปี 2556 คาดว่าจะขยายตัวเพียง 4.5% เป็นการลดลงต่อเนื่องเป็นปีที่ 3 ติดต่อกัน โดยปี 2554 ขยายตัว 5.6% และปี 2555 คาดว่าจะขยายตัว 5.4% ซึ่งถือว่าเป็นห่วงมาก เพราะมีปัจจัยลบทั้งภายในและภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย หากไม่มีการรับมือให้ดี เศรษฐกิจถือว่ามีความเสี่ยงสูง ปัจจัยลบที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยในปี 2556 มาจากความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก ทั้งปัญหาหนี้สาธารณะในยุโรป ปัญหาเศรษฐกิจสหรัฐที่ยังไม่ฟื้นตัว และกำลังเข้าสู่ปัญหาน้ำผากการคลัง (Fiscal Cliff) ซึ่งเป็นภาวะที่เศรษฐกิจของสหรัฐสูญเสียแรงขับเคลื่อนทางการคลังที่ขับเคลื่อนและ

¹ ศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

รุนแรง แม้จะมีการออกมาตรการผ่อนคลายเป็นปริมาณรอบที่ 3 (QE3) ออกมาก็ตาม รวมทั้งยังมีปัญหาเสถียรภาพการเงินโลก เช่น สหรัฐ มีปัญหาเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม พื้นที่ทับซ้อนจีนกับญี่ปุ่น ปัญหาการว่างงานสหรัฐและยุโรป ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ภัยทางธรรมชาติส่วนปัจจัยลบภายในประเทศ อยู่ที่เสถียรภาพทางการเงิน โดยเฉพาะการออกมาชุมนุมประท้วง หากยึดเยื้อและรุนแรงจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ และต้องจับตาความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนที่เงินบาทจะแข็งค่ามากขึ้น ส่งผลกระทบต่อการส่งออก ภัยธรรมชาติ การขาดแคลนแรงงานในบางอุตสาหกรรม ที่สำคัญปัญหาด้านทุนที่เพิ่มสูงขึ้นจากการปรับค่าแรงวันละ 300 บาททั่วประเทศ รวมไปถึงการปรับขึ้นของค่าพลังงาน ทั้งน้ำมัน ไฟฟ้า ค่าขนส่ง เป็นต้น "เศรษฐกิจไทยปีหน้ายังมีความเสี่ยงสูง รัฐบาลจะต้องเร่งใช้นโยบายการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจ ทั้งการใช้งบประมาณขาดดุล 3 แสนล้านบาท การให้เงิน พ.ร.ก.เงินกู้ 3.5 แสนล้านบาท ในการดูแลน้ำท่วมที่ทุกอย่างจะต้องทำได้ภายในครึ่งปีแรกของปี 2556 ต้องดูแลอัตราดอกเบี้ยให้เหมาะสม โดยคาดว่าดอกเบี้ยน่าจะลดลงได้อีก หรือให้ทรงตัวอยู่ในระดับ 2.5-3.25% และต้องมุ่งเน้นการเพิ่มรายได้และลดค่าครองชีพให้กับประชาชนเพื่อกระตุ้นกำลังซื้อ เช่น ค่าแรง 300 บาท เงินเดือนปริญญาตรี 15,000 บาท การรับจำนำข้าว หากรัฐบาลทำได้เร็ว เชื่อว่าเศรษฐกิจปี 2556 น่าจะโตได้ 4.5% โดยมีกรอบ 4-5%"

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาได้รับข้อมูลจากศูนย์ธุรกิจระหว่างประเทศ ฯ ได้ประเมินว่า การส่งออกปี 2556 จะมีมูลค่า

2.43 แสนล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้น 7.4% จากปีนี้ที่คาดว่าจะโต 3.5% มูลค่า 2.26 แสนล้านเหรียญสหรัฐ การนำเข้ามูลค่า 2.41 แสนล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้น 10.1% เพิ่มจากปี 2555 ที่คาดว่าจะมีมูลค่า 2.19 แสนล้านเหรียญสหรัฐ ได้ดูแลการค้า 2,331 ล้านเหรียญสหรัฐ ดุลบัญชีสะพัดขาดดุล 5,089 ล้านเหรียญสหรัฐ อัตราเงินเฟ้อ 3.58% อัตราแลกเปลี่ยนจะอยู่ที่ระดับ 30 บาท/เหรียญสหรัฐ การท่องเที่ยว คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวมาไทย 22 ล้านคน เพิ่มขึ้น 7.5-8% รายได้ 9.66 แสนล้านบาท หรืออาจจะทำได้ถึง 1 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้น 19-19.5%

ปัจจัยที่จะผลักดันให้เศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวได้เพิ่มขึ้น มาจากการขยายตัวของเศรษฐกิจภายในประเทศจากความต้องการภายในที่สูงขึ้น เช่น ธุรกิจ ICT ซึ่งหากการออกใบอนุญาต 3G เรียบร้อย ก็จะทำให้เติบโตไม่ต่ำกว่า 30% ธุรกิจก่อสร้าง คาดว่าจะปรับตัวสูงขึ้น เนื่องจากแรงส่งภายหลังสถานการณ์น้ำท่วม ซึ่งมีการซ่อมแซมและการก่อสร้างเพิ่มสูงขึ้น ธุรกิจการประกันภัย-ธุรกิจประกันชีวิต จะมีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น 12-15% โดยเฉพาะธุรกิจประกันวินาศภัย จะขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น 20% เนื่องจากคนไทยเริ่มตระหนักถึงปัญหาน้ำท่วม และเน้นการออมเงินสูงขึ้น และธุรกิจชิ้นส่วนยานยนต์ คาดว่าจะขยายตัว 10% อันเกิดจากนโยบายรถคันแรกสำหรับปัจจัยด้านการค้าระหว่างประเทศ การส่งออกจะยังคงขยายตัวได้ แต่จะไม่ขยายตัวเพิ่มขึ้นมาก คาดว่าจะเติบโตเฉลี่ย 0-5% โดยสินค้าที่จะขยายตัวได้ดี เช่น ธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับ ธุรกิจเครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น ขณะที่มันสำปะหลังคาดว่าจะขยายตัว 5-10%

ส่วนกลุ่มสินค้าที่คาดว่าจะมีตัวเลขการส่งออกชะลอตัว และหดตัวลง ได้แก่ ธุรกิจขนส่งสินค้าทางอากาศ อาหารทะเลแช่แข็ง สินค้าเฟอร์นิเจอร์ และยางพารา เป็นต้น อันเกิดจากปัญหาเศรษฐกิจของประเทศที่เป็นตลาดหลักสำคัญ ได้แก่ สหรัฐ ยุโรป และญี่ปุ่น ประกอบกับปัญหาการปรับขึ้นค่าแรง 300 บาท ส่งผลให้ผู้ประกอบการมีภาระต้นทุนสูงขึ้น และในบางธุรกิจประสบปัญหาเงื่อนไขทางการค้าที่เข้มงวดมากขึ้น

"เพื่อเป็นการผลักดันให้การส่งออกในปี 2556 มีอัตราการขยายตัวได้ต่อเนื่อง หอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย จะเร่งผลักดันให้มีการขยายมูลค่าการค้าชายแดนให้เพิ่มมากขึ้น โดยในปี 2555 (มกราคม-ตุลาคม) การค้าชายแดนมีมูลค่า 759,140 ล้านบาท ขยายตัว 1.73% และคาดว่าจะทั้งปี 2555 จะมีปริมาณการค้า 9 แสนล้านบาท ซึ่งมีมูลค่าการค้ากับประเทศไทยสูงเป็นอันดับสองรองจากมาเลเซีย โดยมีปริมาณการค้าเดือน ม.ค.-ต.ค. 145,885 ล้านบาท ขยายตัว 10.99%" ทั้งนี้ ความ

เสี่ยงในปี 2556 ที่น่าเป็นห่วงกันคือ หนี้ส่วนบุคคลที่โตเร็วเกินไป จนอาจทำให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ หรือหนี้เสีย (NPL) ได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ภาครัฐต้องระวังให้ดี ส่วนเรื่องอัตราแลกเปลี่ยนนั้น ค่าเงินบาทยังคงอยู่ในระดับใกล้เคียงกับปีนี้ คือมีการแข็งค่าขึ้นเล็กน้อย เนื่องจากเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐมีเยอะ ขณะที่ค่าเงินยูโรก็อ่อนค่าลง ทำให้เงินทุนสำรองระหว่างประเทศของไทยมีมากจนเกินไปด้วยซ้ำ ดังนั้น จึงต้องมีนโยบายส่งเสริมให้นักลงทุนไทยออกไปลงทุนต่างประเทศมากขึ้น

สำหรับ 8 ภารกิจที่ไทยจะให้ความสำคัญในการดำเนินการในปี 2556 ได้แก่

1. การขยายการค้าและการลงทุนกับประเทศสมาชิกอื่นของอาเซียน และพันธมิตรของอาเซียนภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
 2. ครีวไทยสู่ครัวโลกและสินค้าฮาลาล
 3. การพัฒนาสินค้าและบริการเพื่อรองรับเศรษฐกิจสีเขียว
 4. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน การลดต้นทุน การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแสวงหาวัตถุดิบและปัจจัยการผลิต
 5. การพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs เข้าสู่ตลาดการค้าระหว่างประเทศ
 6. การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการของไทย รวมทั้งสินค้า OTOP
 7. การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อสินค้า บริการ และผู้ประกอบการไทย เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ประเทศไทยให้มีความน่าเชื่อถือและได้รับการยอมรับ
8. การส่งเสริมผู้ประกอบการไทยให้ใช้ประโยชน์จากพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

5.3.2 ดังนั้นวิธีการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดสำหรับเวลานี้ของคนไทยคือการสร้างผู้ประกอบการรายใหม่โดยเน้นที่อยู่รอดและพอเพียงให้เกิดวัฏจักรภายในเศรษฐกิจของครัวเรือน หันมาบริโภคสินค้าที่ตัวเองเป็นคนผลิต และที่เหลือจากการผลิตนำออกไปขาย เพื่อแลกเปลี่ยนและแบ่งปัน ที่เราเรียกว่า เศรษฐกิจพอเพียง วิธีการต่าง ๆ

ประเด็นแรก ดูที่ความพร้อมของตนเองก่อนว่าจะเป็นผู้ประกอบการได้หรือไม่ พร้อมในที่นี้จะครอบคลุมความพร้อมทั้งทางกายภาพและจิตใจ ความพร้อมทางกายภาพ หมายถึง ทักษะการจัดการธุรกิจที่มีทั้งด้านการเงิน การวางแผนธุรกิจ การบริหาร "คน" และทักษะด้านการตลาด มีการทำวิจัยตลาดและคู่แข่งกันอย่างระมัดระวัง รวมไปถึงความพร้อมทางการเงิน เนื่องจากในการทำธุรกิจ ไม่มีหลักประกันที่จะบอกได้ว่าธุรกิจจะประสบความสำเร็จ การมีทุนสำรองทางการเงินเตรียมไว้ระยะหนึ่งจึงเป็นเรื่องสำคัญนอกเหนือจากความพร้อมทางกายภาพ การทำธุรกิจต้องมี ความพร้อมด้านจิตใจด้วยเช่นกัน ในบางกรณี ความพร้อมด้านจิตใจอาจสำคัญกว่าทางกายภาพเสียด้วยซ้ำ เพราะการทำธุรกิจจะต้องเสียสละชีวิตส่วนตัว ต้องทุ่มเทเวลาเต็มที่ให้กับงาน (ไม่มีวันหยุดเสาร์-อาทิตย์) โดยเฉพาะในช่วงเริ่มต้นธุรกิจ ต้องเป็นคนประเภท "กล้าได้กล้าเสีย" ต้องมีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความมั่นใจในธุรกิจที่จะทำ ต้องเป็นคนที่มีความคิดริเริ่ม มีความอดทน สามารถยืนหยัดแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างไม่ย่อท้อ และต้องมีวิจาร์ณญาณที่ดี

ประเด็นที่สอง เสาะหาธุรกิจที่คิดว่า "ใช่" หลายคนคิดว่าจะเริ่มต้นธุรกิจ มักจะตั้งคำถามแรกคือ จะทำธุรกิจอะไรดี ความคิดนี้มาได้จากหลายทาง อาจจะมาจากความคิดค้นสิ่งใหม่ๆ มาจากแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับชีวิตประจำวันซึ่งอาจเป็นช่องว่างในตลาดที่ยัง

ไม่มีใครนึกถึงหรือพัฒนาในรูปของธุรกิจ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับงานที่ทำอยู่ ความสนใจหรืองานอดิเรกที่สามารถเปลี่ยนมาทำในเชิงธุรกิจได้ แต่ไม่ว่าคุณจะสามารถหาด้วยวิธีไหนก็ตาม สิ่งที่คุณจะต้องเป็นความคิดที่เป็นไปได้ในทางธุรกิจ

ประเด็นที่สาม ศึกษาวิธีการทำธุรกิจให้รู้แจ้ง เมื่อรู้ว่าจะทำธุรกิจอะไรแล้ว คงต้องดูต่อว่าจะมีวิธีการหรือขั้นตอนในการสร้างให้เกิดขึ้นจริงได้อย่างไร ซึ่งอาจจะศึกษาด้วยตนเอง สอบถามจากผู้มีประสบการณ์ หรือขอคำปรึกษาจากที่ปรึกษาทางธุรกิจทั้งจากภาครัฐและเอกชน โดยสิ่งที่จะต้องมีการศึกษา เรียนรู้ และดำเนินการคือการจัดทำแผนธุรกิจ (Business Plan) การมีแผนธุรกิจ จะทำให้ผู้ประกอบการมีการเตรียมการที่ดี เพราะไม่มีใครสามารถคาดเดาได้ว่า ธุรกิจที่ดำเนินอยู่นั้น อาจได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยบางอย่างในระบบเศรษฐกิจทั้งที่เกิดขึ้นภายในประเทศ หรืออาจเกิดจากปัจจัยภายนอกประเทศที่ส่งผลโดยตรงต่อธุรกิจ แผนธุรกิจจึงเป็นแผนรองรับ หรือแผนเชิงรุกที่ช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถรับมือกับสภาวะแวดล้อมต่างๆ ที่แปรเปลี่ยนไป การเลือกรูปแบบองค์กร ว่าจะเป็นการบุคคลธรรมดา เช่น กิจการเจ้าของคนเดียว หรือห้างหุ้นส่วนสามัญ (ไม่นิติบุคคล) หรือกิจการที่เป็นนิติบุคคล เช่น ห้างหุ้นส่วน (นิติบุคคล) หรือบริษัท เป็นต้น แต่ละแบบมีข้อดี ข้อเสียที่แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับความพร้อมและประเภทของธุรกิจ การจัดเตรียมความพร้อมธุรกิจ โดย การระดมจัดหาทุน จากแหล่งต่างๆ ที่คิดว่าน่าจะไม่เป็นภาระและคุ้มกับการลงทุนมากที่สุด แหล่งทุนอาจมาจากเงินออมของเจ้าของกิจการเอง จากครอบครัว ญาติ พี่น้อง จากเพื่อนฝูง หรือจากการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน และถ้าเป็นกิจการที่เป็นนิติบุคคล อาจจะระดมทุนจากตลาดหลักทรัพย์ มีการตั้งชื่อกิจการ ให้สื่อถึงธุรกิจที่ทำหรือลงไปถึงสินค้าและบริการด้วย มีการเลือกทำเลที่ตั้งสำนักงาน และจัดเตรียมตกแต่งให้พร้อมสำหรับการจัดตั้งและจดทะเบียนธุรกิจผู้เริ่มต้นธุรกิจอาจใช้ทางลัด โดยการซื้อธุรกิจที่มีอยู่เดิม หรือการซื้อธุรกิจแฟรนไชส์ ที่มีรูปแบบทางธุรกิจเป็นที่รู้จักและยอมรับในตลาด เพื่อช่วยลดความเสี่ยงจากการต้องเริ่มใหม่โดยลำพัง หรือหลายคนที่หันไปพัฒนาและขยายธุรกิจของครอบครัวที่มีอยู่แล้วให้ก้าวหน้าขึ้น โดยใช้วิชาการและประสบการณ์จากงานที่ทำมาให้เป็นประโยชน์

ประเด็นที่สี่แต่ถ้ายังมีทุนไม่พอที่จะลงทุนในเรื่องของสถานที่ตั้งสำนักงาน การทำธุรกิจในรูปแบบของ "พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ E-commerce" เรียกได้ว่าเป็นทางเลือกหนึ่งที่ปัจจุบันได้รับความนิยมและแพร่หลายมากขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะสามารถทำงานแทนพนักงานขายได้ ทำให้เปิดร้านขายของให้คนทั่วโลกได้ และเปิดขายได้ทุกวันโดยไม่มีวันหยุดตลอด 24 ชั่วโมง ใช้งบประมาณลงทุนน้อย และทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในหลายๆ เรื่อง (ผู้ศึกษาเคยนำเสนอในบิสิเนสไทยฉบับก่อนหน้านี้นี้มาแล้ว) การจัดตั้งและจดทะเบียนธุรกิจ ขึ้นอยู่กับรูปแบบองค์กร ถ้าเป็นกิจการที่ไม่ใช่นิติบุคคล กิจการเจ้าของคน ๆ เดียว ที่ประกอบธุรกิจการค้าซื้อมาขายไป หรือ ผลิตสินค้าเพื่อขาย กฎหมายกำหนดให้ต้องจดทะเบียนในการยื่นขอจดทะเบียน หากสถานที่ประกอบการ ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ยื่นจดทะเบียนได้ที่สำนักงานเขตที่สถานประกอบการนั้นตั้งอยู่ หากสถานประกอบการตั้งอยู่ในจังหวัดอื่นยื่นจดทะเบียนได้ที่ว่าการอำเภอที่สถานประกอบการนั้นตั้งอยู่ แต่ถ้าเป็นนิติบุคคล ถ้าตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครยื่นจดทะเบียนได้ที่ส่วนจดทะเบียนธุรกิจกลาง กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ชั้น 9 ถนนนนทบุรี 1 จังหวัดนนทบุรี หรือที่สำนักงานบริการจดทะเบียนทั้ง 7 แห่ง หากสำนักงานตั้งอยู่ในจังหวัดอื่น ยื่นจดทะเบียนได้ที่สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดที่สำนักงานตั้งอยู่

นอกจากธุรกิจจะต้องจดทะเบียนเพื่อจัดตั้งธุรกิจแล้ว ยังมีการจดทะเบียนในเรื่องที่เกี่ยวข้องอีกหลายอย่าง ขึ้นอยู่กับประเภทของธุรกิจที่ดำเนินการ เช่น การจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรม การขออนุญาตสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) การขออนุญาตคลังสินค้า การประกันสังคมและแรงงาน เป็นต้นการบริหารจัดการธุรกิจอย่างมืออาชีพ ซึ่งผู้ประกอบการรายใหม่ต้องมีความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์กร มีวิสัยทัศน์และความสามารถที่จะวางกลยุทธ์องค์กร การรู้ระบบจัดการข้อมูลและเอกสาร การบริหารบุคคล การวางแผนทางการตลาด ความรู้ทางด้านการผลิตสินค้า บริการ การบริหารการเงินและระบบบัญชี ระบบการค้าระหว่างประเทศ การบริหารสินค้าคงคลัง รวมไปถึงการรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางธุรกิจทั้งหมดที่ผู้เขียนได้เกริ่นไว้เป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ที่น่าจะพอเป็นความรู้สำหรับผู้ที่จะคิดจะเป็นหรือจำเป็นต้องเป็น "เจ้าแถม" ในยามวิกฤติเศรษฐกิจเช่นนี้ได้บ้าง

5.3.3 แรงงานไทยกับ ASEAN พบว่าประเทศไทยยังไม่มีความพร้อมที่จะรับมือกับ ASEAN โดยเฉพาะอาชีพหลัก ๆ ที่ประเทศไทยกำลังผลักดันเข้าสู่ ASEAN คือ

1. แพทย์ ในอาเซียน 2558 ประเด็นแห่งโอกาสอย่าง อาเซียน จะเปิดกว้างให้ 10 ประเทศได้มีโอกาสค้าขายกันอย่างเสรี ถือเป็นโอกาสอันดีของภาคบริการด้านการแพทย์ไทย ใน AEC ประชาชนอาเซียนข้อมูลจากสมาคมโรงพยาบาลเอกชนระบุว่าในแต่ละปีมีผู้ป่วยชาวต่างชาติเข้ามาทำการรักษาที่เมืองไทยไม่น้อยกว่าปีละ 1 ล้านคน ซึ่งมีทั้งชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ที่ประเทศไทย และเป็นเดินทางมาจากต่างประเทศโดยตรง ส่วนเมื่อเขตการค้าเสรีอาเซียนเกิดขึ้นนั้น ในแง่ของวิชาชีพทางด้านสาธารณสุขนั้นอาจจะเกิดการเคลื่อนย้ายบุคลากรด้านการแพทย์ ไม่ว่าจะเป็นแพทย์หรือพยาบาล เพราะปัญหาการขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์ยังถือเป็นปัญหาที่สำคัญของไทย ถ้าฟังจะบุคลากรที่จะให้บริการคนในประเทศก็ยังไม่พอ หากต้องรองรับการให้บริการผู้ป่วยจากต่างประเทศอีกเราจะพร้อมหรือไม่? การเตรียมความพร้อมของสภาการพยาบาลจึงต้องสร้างความเข้าใจกับสมาชิกประเทศอาเซียนว่า มีสิทธิเคลื่อนย้ายบุคลากรทางการแพทย์อย่างถูกกฎหมาย มีการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนในการจ้างงานในกลุ่มประเทศอาเซียน วางแผนการผลิตและรักษาสถิตทางด้านสังคม พัฒนาข้อมูลสารสนเทศและติดตามการเคลื่อนย้ายเข้า-ออกของบุคลากร และรักษาจุดเด่นของการรักษาพยาบาลแบบคนไทยนั้น ที่นอกจากการรักษาที่ได้มาตรฐานแล้ว เรายังนับถือและดูแลผู้ป่วยดุจญาติมิตร และยังต้องเรียนรู้เรื่องของวัฒนธรรมที่แตกต่าง ตลอดจนอุปสรรคทางด้านภาษา และเชื่อว่าทุกประเทศมีความสามารถว่าโอกาสบนเวทีอาเซียนได้หากมีการเตรียมพร้อมที่ดี

2. พยาบาลวิชาชีพ หมายถึง บุคคลธรรมดาที่ผ่านการทดสอบเพื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลและได้รับการประเมินโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจกำกับดูแลด้านวิชาชีพพยาบาลของประเทศแหล่งกำเนิด (Country of Origin) ว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติทางด้านเทคนิค จริยธรรม และกฎหมาย ที่จะประกอบวิชาชีพพยาบาล และขึ้นทะเบียนและ/หรือได้รับใบอนุญาตสำหรับการประกอบวิชาชีพดังกล่าวจากหน่วยงานผู้มีอำนาจกำกับดูแลด้านวิชาชีพพยาบาลของประเทศแหล่งกำเนิด (Country of Origin) นั้น ทั้งนี้ คาดว่าพยาบาลวิชาชีพไม่รวมถึงพยาบาลเทคนิค พยาบาลวิชาชีพต่างชาติ หมายถึงพยาบาลวิชาชีพที่มีสัญชาติของประเทศสมาชิกอาเซียนและ ได้ขึ้นทะเบียนและ/หรือได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพพยาบาลในประเทศแหล่งกำเนิด และมาสมัครขอขึ้นทะเบียน และ/หรือขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพพยาบาลในประเทศผู้รับ โดยต้องเป็นไปตามกฎระเบียบในประเทศผู้รับคุณสมบัติของพยาบาลวิชาชีพ หมายถึง คุณสมบัติการเป็นพยาบาลวิชาชีพที่ได้รับจากสถาบันฝึกอบรมพยาบาลวิชาชีพซึ่งสถาบันดังกล่าวได้รับการยอมรับโดยหน่วยงานที่กำกับดูแลวิชาชีพพยาบาล และ/หรือ หน่วยงานใดที่เหมาะสมในประเทศแหล่งกำเนิดได้รับใบรับรองจากผู้มีอำนาจกำกับดูแลด้านวิชาชีพพยาบาล (NRA) ของประเทศแหล่งกำเนิดว่าไม่มีประวัติการกระทำผิดอย่างร้ายแรงด้าน เทคนิค มาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณ ระดับท้องถิ่นและระหว่างประเทศ ในการประกอบวิชาชีพพยาบาล และมีคุณสมบัติด้านอื่น ๆ ตามที่กำหนด เช่น ต้องแสดงผลตรวจร่างกายหรือผ่านการทดสอบสมรรถภาพ หรือข้อกำหนดอื่นใดตามที่หน่วยงานกำกับดูแลวิชาชีพพยาบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานของรัฐในประเทศผู้รับเห็นสมควรในการกำหนดคุณสมบัติของการขอขึ้นทะเบียน และ/หรือขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพพยาบาล

สิทธิและหน้าที่ของพยาบาลวิชาชีพต่างชาติสิทธิของพยาบาลวิชาชีพต่างชาติ ภายใต้เงื่อนไขของกฎหมาย และข้อบังคับภายในประเทศของแต่ละประเทศ พยาบาลวิชาชีพต่างชาติซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่ระบุใน ข้อ 3.1 มีสิทธิในการเข้าไปประกอบวิชาชีพพยาบาลในประเทศผู้รับได้

หน้าที่ของพยาบาลวิชาชีพต่างชาติ ต้องปฏิบัติตามคถลลิ่งตาม:หลักประพฤตปฏิบัติทางวิชาชีพของท้องถิ่น สอดคล้องกับนโยบายด้านจรรยาบรรณและความประพฤติที่มีและใช้บังคับโดยประเทศผู้รับ

กฎระเบียบ ข้อบังคับภายในประเทศของประเทศผู้รวบรวมทั้ง กฎระเบียบข้อบังคับอื่นใดที่ใช้กำกับดูแลการประกอบวิชาชีพ พยาบาลในประเทศผู้รับข้อกำหนดใด ๆ สำหรับโครงการประกันความเสียหายในประเทศผู้รับผิดชอบและประเพณีนิยมในประเทศผู้รับ MRA: สภาการพยาบาลกับพยาบาลวิชาชีพต่างชาติหน่วยงานกำกับดูแลวิชาชีพพยาบาล

(NRA) หมายถึงหน่วยงานที่ได้รับอำนาจจากรัฐบาลของแต่ละประเทศสมาชิก ให้มีหน้าที่กำกับดูแลการประกอบวิชาชีพ พยาบาลการประกอบวิชาชีพพยาบาล หมายถึง การให้บริการดูแลพยาบาลโดยพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วย การส่งเสริม การป้องกัน การรักษา และการฟื้นฟูรวมทั้งการศึกษา การวิจัยสถาบันฝึกอบรมที่ได้รับการยอมรับ หมายถึง มหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือ สถาบันการศึกษาที่ให้การฝึกอบรมด้านการประกอบวิชาชีพพยาบาลที่ได้รับอนุมัติจากหน่วยงานกำกับดูแลวิชาชีพพยาบาล และ/หรือ หน่วยงานอื่นที่เหมาะสม(เช่นกระทรวงสาธารณสุข)ในประเทศแหล่งกำเนิดMRA: สภาการพยาบาล สภาการพยาบาล: หน่วยงานกำกับดูแลวิชาชีพพยาบาลของประเทศผู้รับจะมีความรับผิดชอบต่อไปนี้เป็นคุณสมบัติและประสบการณ์ของพยาบาลวิชาชีพต่างชาติขึ้นทะเบียน และ/หรือออกใบอนุญาตให้พยาบาลวิชาชีพต่างชาติในการเข้ามามีการประกอบวิชาชีพพยาบาลในประเทศผู้รับผิดชอบตรวจสอบ ประเมินการประกอบวิชาชีพของพยาบาลวิชาชีพต่างชาติที่ได้จดทะเบียน และ/หรือได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพพยาบาลตรวจสอบ ติดตาม เพื่อให้แน่ใจว่าพยาบาลต่างชาติจะรักษามาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพพยาบาลที่สอดคล้องกับหลักประพฤติปฏิบัติด้านวิชาชีพของประเทศผู้รับผิดชอบกรรมการประสานงานด้านพยาบาลวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Joint Coordinating Committee on Nursing: AJCCN)คณะกรรมการประสานงานด้านพยาบาลวิชาชีพอาเซียนต้องเป็นผู้วางกลยุทธ์ในการดำเนินการตามมติของตนเอง เช่นอำนวยความสะดวกในการดำเนินการตามข้อตกลง ร่วมกันคิดค้นกระบวนการเพื่อนำไปสู่การสร้างมาตรฐานและหลักเกณฑ์การยอมรับร่วมกัน สำหรับการดำเนินการตามข้อตกลงเป็นต้นความก้าวหน้าในการดำเนินการของคณะกรรมการประสานงานด้านพยาบาลวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Joint Coordinating Committee on Nursing: AJCCN)ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ คืบหน้าช้า ประชุม แล้วว่า 11 ครั้งปรับเปลี่ยนวิธีการ MRA Roadmapตกลงกันได้ในเรื่อง กำหนดองค์ประกอบของ สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพ อาเซียนประเทศสมาชิกกำลังดำเนินการให้มี กฎหมายและสภาการพยาบาลขึ้นกำลังสรุปเรื่องข้อมูลจำเป็นที่ต้องเผยแพร่ใน Website สำหรับพยาบาลต่างชาติที่สนใจให้บริการในต่างประเทศ ศึกษาและเตรียมตัว มีปัญหาในการสนับสนุนจากรัฐบาลของแต่ละประเทศสมาชิก เพื่อให้มีการดำเนินการตาม MRA ความก้าวหน้าในการดำเนินการคณะกรรมการประสานงานด้านพยาบาลวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Joint Coordinating Committee on Nursing: AJCCN) และของสาขาสุขภาพ จะมีการประชุมกันครั้งสุดท้าย ของปี 2555 ในเดือน กันยายน นี้สภาการพยาบาลต้องดำเนินการ: ต้องมีการเตรียม Roadmapต้องจัดทำ Website ASEAN Nursing ต้องเตรียมหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่มีขีดความสามารถทำงานตามหน้าที่ระบุใน MRA และอื่นๆแนวทางการ เข้าสู่ประชาคมอาเซียนของวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์คณะกรรมการเครือข่ายนานาชาติ สภาการพยาบาลศึกษาวิเคราะห์และ กำหนด (ร่าง) แนวทางแนวทางการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาให้ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากคณะกรรมการสภาการพยาบาล

3. บัญชีการพัฒนาศักยภาพวิชาชีพบัญชีไทยเมื่อเปิดเสรีทางเศรษฐกิจ หากท่านเป็นนักบัญชีที่มีความสนใจเดินทางไปทำงานใน ประเทศใดประเทศหนึ่งในอาเซียนภายหลังการเปิดเสรีอย่างเป็นทางการแล้ว แนวปฏิบัติต่างๆเหล่านี้จะเป็นเสมือนคู่มือและเครื่องมือที่จะให้ ช่วยให้ผู้ติดตามอย่างต่อเนื่องมีความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบแนวทางต่างๆ ตลอดจนวิธีการในการดำเนินการไปทำงานอย่างถูกต้อง และ สามารถช่วยในการวางแผนการล่วงหน้าได้อย่างเป็นระบบ ส่วนท่านที่ยังไม่ได้มีความสนใจที่จะไปทำงานในประเทศเพื่อนสมาชิก อาเซียนนั้น การที่อาจจะมีผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีจากประเทศอื่นๆเข้ามาทำงานในประเทศไทย ในแวดวงธุรกิจ หรือแม้แต่ในกิจการที่ท่าน

ทำงานอยู่ ก็นับว่าเป็นอีกหนึ่งความเคลื่อนไหวที่แปลกใหม่ที่จะอาจก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงออกไปจากการทำงานในแบบเดิมอย่างมีนัยยะสำคัญพอสำหรับการที่จะศึกษาแนวโน้มทิศทางหรือรูปแบบความเปลี่ยนแปลงนั้นๆ ไม่น้อยทีเดียว

4. สถาปนิกกลยุทธ์สำคัญสู่ความเป็น “สถาปนิกอาเซียน” การเตรียมความพร้อมของวิชาชีพสถาปนิกเพื่อรองรับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตามข้อตกลงใน MRA มีดังต่อไปนี้

1. จัดทำกรอบการทำงานร่วมกันของสถาปนิกไทยกับสถาปนิกอาเซียน (Local Collaboration Framework) ภายใต้ข้อตกลงของสภาสถาปนิกอาเซียน (ASEAN Architect Council) ว่าด้วยการทำงานร่วมกันอย่างเท่าเทียม (Reciprocal Framework) ซึ่งข้อตกลงดังกล่าวเป็นข้อตกลงร่วมกันภายใต้กรอบใหญ่ของ UIA (องค์กรใหญ่สุดของวิชาชีพสถาปัตยกรรม ที่ Unesco ให้การสนับสนุน) ที่ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า “การปฏิบัติงานในประเทศอื่นต้องมีการร่วมมือกับเจ้าของประเทศนั้น”
2. ดำเนินการจัดให้มีระบบการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง หรือที่เรียกว่า CPD (Continuing Professional Development) โดยความสมัครใจ สำหรับผู้ที่มีความประสงค์จะขึ้นทะเบียนเป็น “สถาปนิกอาเซียน” (AA - ASEAN Architect)
3. แก้ไขกฎกระทรวงเพื่อให้เกิดการจ้างงานของคนต่างด้าวตามพระราชกฤษฎีกา เพื่อให้สถาปนิกต่างชาติสามารถเข้ามาทำงานในเมืองไทยได้ภายใต้เงื่อนไขของ MRA

สร้างแบรนด์ “สถาปนิกไทย” ให้ก้าวไกลใน AEC “ในวันนี้การเป็นสถาปนิกไม่ใช่แค่ต้องรอให้ได้โจทย์มาหรือต้องรอแบบอีกต่อไป แต่ต้องช่วยลูกค้าคิดและวิเคราะห์ด้วยว่า ถ้ามีที่ดินอยู่จะลงมือทำอะไรกับมันดี เช่น จะสร้างเป็นคอนโด หรือ คอมมูนิตี้ มอลล์” เพราะขณะที่จุดแข็งของสถาปนิกสิงคโปร์ คือ การสร้างแบรนด์ดังที่มีความเฉพาะตัว เช่น ความถนัดเรื่องการออกแบบบิวตี้แอนด์เฮลท์คลินิก , ลักษณะการทำงานที่คิดงานแบบครีเอทีฟ, ความถนัดในการใช้เกมรุกช่วยลูกค้าแก้ไขปัญหา, ความพร้อมในการนำเสนอทางเลือกต่างๆ ที่มากกว่าขอบเขตของงานสถาปนิก ฯลฯ สิงคโปร์ได้นำทักษะเหล่านี้มาประยุกต์เป็นจุดขายของเขา ขณะที่สถาปนิกไทยมักจะมองว่า นั่นไม่ใช่ขอบเขตหน้าที่ของตน ส่วนในอีกมุมหนึ่งจุดแข็งของสถาปนิกฟิลิปปินส์ก็คือเรื่องของค่าแรงที่ถูกกว่าอีกสามปีข้างหน้าในวันที่ AEC เปิดตัวขึ้น ประเทศไทยจะกลายเป็นเวทีเศรษฐกิจสำคัญที่ต่างชาติให้ความสนใจมาลงทุน ดังนั้น คนไทยเองจะต้องให้ความสนใจกับการสร้างแบรนด์ด้วย “ภาพลักษณ์ของสถาปนิกไทยในสายตาคนข้างนอก คือ เรื่องของการออกแบบรีสอร์ท ที่พักอาศัย และสถานที่ให้บริการต่างๆ (Residential & Hospitality) ซึ่งสิ่งนี้ถือเป็นจุดแข็งที่เราควรนำไปพัฒนาสร้างเป็นแบรนด์ดังให้ ‘Thai Architect’ อันนี้หมายถึงแบรนด์ดังในระดับองค์กรทั่วประเทศนะ ไม่ใช่แบบตัวใครตัวมันอย่างที่เรากำลังทำกันอยู่ ผมมองว่าการเปิด AEC ในปี 2015 จะเป็นโอกาสดีที่วงการสถาปนิกไทยจะได้สร้างชื่อร่วมกัน”

ผู้ที่ประกอบอาชีพทางด้านวิศวกรรม มีหน้าที่ ศึกษาวิเคราะห์ คำนวณ ออกแบบ ตรวจสอบแก้ไขปัญหาและควบคุมการผลิต อาทิ การก่อสร้างสิ่งก่อสร้าง การออกแบบและผลิตรถยนต์ การควบคุมเครื่องจักรกลโรงงานต่าง ๆ โดยวิศวกรยังแบ่งออกได้เป็นหลายสาขา เช่น วิศวกรเครื่องกล วิศวกรโยธา วิศวกรไฟฟ้า วิศวกรสิ่งแวดล้อม วิศวกรรมเคมี วิศวกรรมอุตสาหการ วิศวกรรมปิโตรเลียม ฯลฯ ซึ่งกฎหมายไทย (กฎกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ 3 และ 4 พ.ศ. 2508) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505) กำหนดให้ วิศวกรในบางสาขาจำเป็นต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรม หรือที่รู้จักกันว่า "บกว." เพื่อการประกอบอาชีพด้วย ได้แก่ สาขา โยธา เครื่องกล ไฟฟ้ากำลัง ไฟฟ้าสื่อสาร อุตสาหการ เหมืองแร่ สิ่งแวดล้อม และเคมี ใบประกอบวิชาชีพวิศวกรรมแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ 1.ภาคีวิศวกร 2.สามัญวิศวกร 3.วุฒิวิศวกร โดยมีสภาวิศวกรเป็นผู้พิจารณาออกใบอนุญาต ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ แขนง ลักษณะ และ ขนาด ของ

งานด้วย ส่วนในเรื่องของรายได้ต่อเดือนจะแบ่งเป็นภาครัฐวิสาหกิจ (การไฟฟ้า-สื่อสาร-ประปา-การบินไทย) รับเงินเดือนเริ่มต้นโดยเฉลี่ย 14,500 บาท ภาคเอกชน ช่วงการรับเงินเดือนเริ่มต้นรวมที่ 14,786 - 22,000 บาท

6. ช่างสำรวจเป็นอาชีพเกี่ยวกับการสำรวจในด้านต่างๆ เช่น การสำรวจด้านทรัพยากรทางธรรมชาติ ทั้งบนบก และในน้ำ และยังรวมไปถึงการสำรวจสิ่งที่อยู่บนโลกด้วย ในเรื่องของรายได้ คาดว่าน่าจะเป็นต่อชิ้นงาน หรือโปรเจกต์ที่ทำการสำรวจมากกว่าที่จะคิดเป็นเดือน และอาจมีค่าสวัสดิการระหว่างทำการสำรวจด้วยก็ได้ เดิมทีอาชีพนี้ก็มีค่าตอบแทนสูงอยู่แล้ว ยิ่งเปิดอาเซียนค่าตอบแทนก็จะยิ่งสูงขึ้นไปอีก

7. ทันตแพทย์ หมายถึง แพทย์ผู้มีหน้าที่รักษาโรคทางฟัน เหงือก ขากรรไกร และโรคภายในช่องปาก ทันตแพทย์ หรือที่คุ้นหูกันในชื่อ “หมอฟัน” เป็นการศึกษาในเรื่องของฟัน อวัยวะในช่องปากและอวัยวะอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งทำหน้าที่ในการบดเคี้ยวอาหาร ช่วยออกเสียงและส่งเสริมบุคลิกภาพ ผู้ที่สำเร็จการศึกษามีความสามารถในการตรวจวินิจฉัย วางแผน และบำบัดรักษาโรคในช่องปากและอวัยวะที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนบูรณะเพื่อฟื้นฟูสุขภาพ ป้องกันโรคฟันผุแก่ชุมชน เผยแพร่ความรู้ทางทันตสุขภาพและทำการวิจัยทางด้านทันตแพทยศาสตร์ เงินเดือนภาครัฐโดยเฉลี่ยรวม 37,000 บาท

8. นักบริหารการท่องเที่ยว

Chapter 6.

CONCLUSIONS

โดยสรุป จากสัญญาณการว่างงานที่เริ่มปรากฏชัดเจนขึ้นในช่วง 2 เดือนสุดท้ายของปี 2556 ประกอบกับภาคธุรกิจส่งออกจะยังคงมีแนวโน้มถูกกระทบหนักจากความเสี่ยงเศรษฐกิจโลกที่มีโอกาสถดถอยรุนแรงมากขึ้นกว่าที่มีการคาดการณ์ไว้ก่อนหน้านี้ ทำให้มีความเป็นไปได้ที่จะเห็นการเลิกจ้างในภาคธุรกิจแผ่ขยายออกไปในวงกว้างมากขึ้น นอกจากนี้ เมื่อเข้าสู่ไตรมาสแรก ปี 2556 เป็นช่วงที่การว่างงานตามฤดูกาลจะสูงขึ้น เนื่องจากเป็นช่วงนอกฤดูทำการเกษตรกรรม ทำให้ศูนย์วิจัยกสิกรไทยคาดว่าจะการว่างงานในไตรมาสแรกจะสูงขึ้นมาเกิน 1 ล้านคน จาก 538,500 คนในเดือนธันวาคม 2555 และเมื่อรวมกับการทยอยเลิกจ้างในภาคธุรกิจในเดือนต่อๆ มา ตลอดจนผู้สำเร็จการศึกษาใหม่ที่คาดว่าจะว่างงานประมาณ 158,000-184,000 คน ก็คาดว่าจะในช่วงที่ปัญหาการว่างงานรุนแรงที่สุด จำนวนผู้ว่างงานทั้งหมดอาจจะเพิ่มขึ้นไปถึง 1.28-1.52 ล้านคน คิดเป็นอัตราการว่างงานประมาณร้อยละ 3.4-4.0 ของกำลังแรงงานทั้งหมด นับเป็นอัตราที่สูงสุดตั้งแต่ช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจปี 2555 โดยการคาดการณ์ดังกล่าวอยู่ภายใต้สมมติฐานประมาณการเศรษฐกิจของศูนย์วิจัยกสิกรไทย ที่คาดว่าจะการส่งออกของไทยในปี 2552 อาจจะหดตัวลงร้อยละ 7.0-12.0 ขณะที่อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอาจต่ำเพียงร้อยละ 0.0-1.2 อุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงที่จะลดการจ้างงานในระยะเดือนถัดๆ ไป ได้แก่ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมรถยนต์และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม รองเท้า และผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง อุตสาหกรรมโลหะและผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร ธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว การขนส่งและคมนาคม เป็นต้น ปัญหาการว่างงานอาจจะเข้าขั้นรุนแรงที่สุดประมาณช่วงต้นไตรมาสที่ 2 ก่อนที่จำนวนผู้ว่างงานจะค่อยๆ ลดลงในช่วงครึ่งปีหลัง ส่วนหนึ่งเนื่องจากเหตุผลด้านฤดูกาล ที่เข้าสู่ฤดูกาลเพาะปลูก ทำให้ภาคเกษตรกรรมสามารถดูดซับแรงงานว่างงานตามฤดูกาลกลับเข้าไปทำงานได้มากขึ้น และผู้สำเร็จการศึกษาใหม่ทยอยได้งานทำ ขณะที่ในกรณีที่มาตรการเศรษฐกิจของรัฐบาลบังเกิดผล และการส่งออกผ่านพ้นช่วงถดถอยต่ำสุดไปได้ อาจมีการจ้างงานกลับเข้ามาจากภาคธุรกิจและโครงการของภาครัฐ

ประวัติผู้ศึกษา

ดร.กิตตินันต์ พิศสุวรรณ

ปร.ด.เศรษฐศาสตร์ (พัฒนาการเศรษฐกิจ)

ศศ.ม (กฎหมายเศรษฐกิจ)

ศม.(เศรษฐศาสตร์การจัดการ)

บธ.บ.(การบัญชี)

บช.บ(การบัญชี)

บธ.บ.(บริหารธุรกิจ)

Becon(Economics)

Atlantic International University USA.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Rouchville University

BIBLIOGRAPHY

Aguilar & Eric Charles Drysdale trans., 1964).

Albert O. Hirschman, *Essays in Trespassing: Economics to Politics and Beyond* (1981).

Albert O. Hirschman, *The Strategy of Economic Development* (1958).

Barry J. Eichengreen, *Globalizing Capital: A History of the International Monetary System* (1996).

Barry J. Eichengreen, *Golden Fetters: The Gold Standard and the Great Depression, 1919-1939* (1992).

Celso Furtado, *Development and Underdevelopment* (Ricardo W. De

Chester L. Hunt, *Social Aspects of Economic Development* (1966).

David Buisseret, *Sully and The Growth of Centralized Government in France* (1968).

David Colman & Frederick Nixon, *Economics of Change in Less Developed Countries* (3d ed., 1994).

Donald A. Bullough, *The Age of Charlemagne* (1965).

Jorge Larraín, *Theories of Development: Capitalism, Colonialism and Dependency* (1989).

Paul A. Baran, *The Political Economy of Growth* (4th prtng. 1967).

Ragnar Nurkse, *Wicksell Lectures 1959: Patterns of Trade & Development* (1961).

Ralph Davis, *The Rise of the Atlantic Economies* (1973).

Richard Henry Tawney, *Land and Labour in China* (1932).

Rudolf Hilferding, *Finance Capital: A Study of the Latest Phase of Capitalist Development* (Tom Bottomore ed., Morris Watnick & Sam Gordon trans., Routledge & Paul Kegan 1981) (1910).

The Latin American Economies: Growth and the Export Sector, 1880-1930
(Roberto Cortes Conde & Shane J. Hunt eds., 1985).